

assemblea.cat

Assemblea Nacional Catalana

Hisenda i Pressupostos del Nou Estat

DOCUMENTS DE TREBALL SECTORIAL ECONOMIA

Contingut

<i>Hisenda i Pressupostos del Nou Estat</i>	i
1 Introducció.	6
2 Anàlisi	7
2.1 La viabilitat econòmica de Catalunya com Estat és inqüestionable	7
2.1.1 l'espoli: Perquè es parla d'empobriment, robatori, espoli?	7
2.1.2 La magnitud de l'espoli	10
2.1.3 No només és espoli. és espoli i mala administració espanyola	12
2.1.4 La dimensió de l'espoli fiscal la podem comparar amb l'aportació alemana i francesa a la Unió Europea	14
2.1.5 La viabilitat de les finances públiques en el marc de l'Estat propi	15
2.1.6 Nous Ingressos dels que disposaria Catalunya si fos un Estat independent.	15
2.1.7 ¿Quins són els principals ingressos que obtindrem?	17

2.1.8	Despeses addicionals que haurà d'incorporar el nou Estat	18
2.1.9	Metodologia d'imputació de les despeses de l'Estat a Catalunya.	18
2.1.10	Despeses addicionals com a resultat d'incorporar organismes autònoms, agències estatals i altres organismes públics	22
2.1.11	Les despeses que hauria d'assumir el nou Estat en matèria de Seguretat Social i els seus organismes	23
2.1.12	Despeses addicionals que hauria de suportar Catalunya. Resum	23
2.1.13	L'Economia de l'Estat és viable	24
2.1.14	Resultat d'incorporar els ingressos i les despeses de l'Estat central	24
2.1.15	Conclusió	24
2.1.16	L'Economia de la Seguretat Social catalana també és viable	25
2.2	Pressupostos del Nou Estat	28
2.2.1	La Indústria catalana, el comerç exterior, l'eliminació del dèficit fiscal i el seu impacte en el PIB català	28
2.2.2	La nova política econòmica	32
2.3	El Pressupost 2013 - 2017	32
2.4	El Pressupost del Nou Estat. Una estudi prudent	33
2.4.1	Pressupost d'ingressos	33
2.4.2	Pressupost de Despeses	34
2.4.3	Impacte de l'Endeutament en els pressupostos. Com pot afectar la permanència a Espanya durant dos anys més?	37
2.5	El què es pot fer en el nou marc	40
2.5.1	Mesures de Polítiques socials per a ajudar als que ho estan passant malament en aquests moments de Crisis i Polítiques de Cohesió social per a ajudar als sectors desafavorits en el procés de transició a la Independència.	40
2.5.2	Incentius empresarials i fiscals, lligats a modificacions legislatives, per a ajudar al País a sortir de la crisi.	41
2.5.3	Inversions per tal de suplir el Dèficit endèmic en infraestructures i serveis per a poder portar el País a un millor nivell de competitivitat internacional.	41
2.6	Propostes de treball per a una Hisenda catalana.	42
2.6.1	Garantir els ingressos	42
2.6.2	Les Institucions bàsiques de la Hisenda catalana	42
	L'Agència Tributària de Catalunya	42
	El Banc de Catalunya	42
2.6.3	Mesures de política fiscal i administrativa	43
2.7	I què passaria si Catalunya no s'integrés automàticament a Europa?	44
2.8	Comentari sobre els models federalistes.	45
2.9	Conclusions	46

3	Preguntes i respostes	48
4	Quadres i bibliografia i altres fonts de dades	51
4.1	Quadres	51
4.1.1	Taxes d'atur països OCDE	51
4.1.2	Creixement del PIB. Països OCDE	52
4.1.3	Prima de risc	53
4.2	Bibliografia i altres fonts de dades	54

1 Introducció.

És objecte d'aquest treball analitzar la viabilitat econòmica de la Hisenda del nou Estat.

Pretén respondre a la preocupació general de si Catalunya genera recursos suficients per atendre la demanda de drets econòmics i socials, si la societat catalana pot tenir un marc econòmic que garanteixi el treball i l'activitat empresarial, i en definitiva si pot millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans.

Diferents grups de treball (de la universitat, del món empresarial, dels negocis, dels col·legis professionals...) han fets estudis rigorosos, que ens permeten afirmar no simplement **que l'Estat propi és viable** sinó **que és necessari**.

Estudis rigorosos de diferents grups de treball ens permeten afirmar que l'Estat propi és necessari.

Al llarg d'aquest treball veurem que **és viable**, que podrem tenir un Estat amb més serveis, de més qualitat, amb unes infraestructures que jugaran un efecte multiplicador i reactivador de l'economia, que atrauran la inversió i la nova localització d'empreses.

Què **és necessari** deixar enrere el centralisme, la corrupció, el frau, la ineficàcia d'estructures de l'estat espanyol, la política econòmica i les inversions improductives

L'esquema que hem seguit en aquest estudi és el següent:

Primera part

- La viabilitat econòmica de Catalunya es inqüestionable.
- L'espoli.
- La viabilitat de les finances en el marc de l'Estat propi.
 - o Els ingressos addicionals.
 - o Les despeses addicionals.
- La viabilitat de la Seguretat Social catalana.

Segona part

- El nou marc de l'Economia catalana. L'impacte en el PIB i la Hisenda.
- El Pressupost d'ingressos.
- El pressupost de despeses.

Tercera part

- El que es pot fer en aquest nou marc.

- Propostes de treball per a una Hisenda catalana.

Comentari final

- Comentari sobre els models federalistes

2 Anàlisi

2.1 La viabilitat econòmica de Catalunya com Estat és inqüestionable

Recentment hem sentit que “**La viabilitat de la Catalunya com Estat és inqüestionable**”, aquestes són les paraules que va dir el catedràtic d’Economia de la Universitat de Barcelona, Joan Tugores, en el debat organitzat pel Col·legi d’Economistes sobre “els escenaris econòmics a Catalunya en el marc d’un futur Estat propi”¹.

També el president de la CECOT, Sr. Antoni Abad va expressar en el mateix acte que el “**97 per 100 dels empresaris tenen clar que la situació actual és inviable**” i que “el **principal problema de l’economia espanyola és la falta de qualitat de la democràcia espanyola**”.

El vicepresident de la PIMEC Barcelona, Víctor Campdecreu, va dir també que “entre els empresaris hi ha moltes sensibilitats i va recordar que el **procés hipotètic [d’independència] havia de ser curt per evitar escenaris d’incerteses i inestabilitat**”.

2.1.1 L’ESPOLI: PERQUÈ ES PARLA D’EMPOBRIMENT, ROBATORI, ESPOLI?

Partim de l’estudi de la Balança fiscal fet pel Departament d’Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya publicat el març de 2012.² La metodologia emprada consisteix en estudiar els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya en el període 2006 - 2009 i relacionar-los amb els Presupuestos Generales del Estado del mateix període.

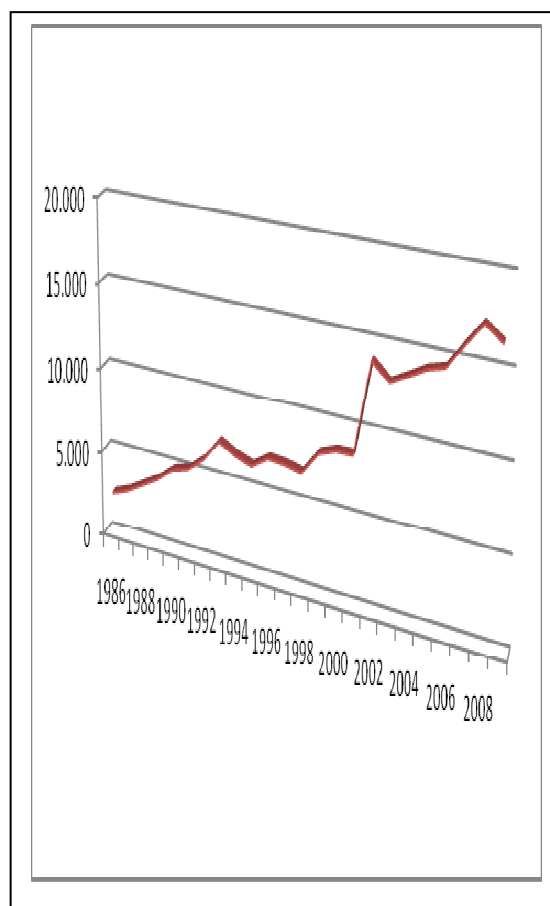
En primer lloc l’estudi quantifica el dèficit fiscal de cada any, en milions d’euros, i el relaciona amb el PIB de Catalunya.

¹ La Jornada "Escenaris econòmics a Catalunya en el marc d’un Estat propi" va tenir lloc al Col·legi d’Economistes de Barcelona el 25 d’octubre de 2012.

² Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009. Departament d’Economia i Coneixement. Generalitat de Catalunya. Març de 2012.

Balança fiscal. Taula.

Any	Milions d'euros	% PIB
1986	-2.465	6,7
1987	-2.868	6,9
1988	-3.466	7,4
1989	-4.056	7,6
1990	-4.867	8,2
1991	-5.174	7,9
1992	-5.988	8,5
1993	-7.263	10,0
1994	-6.732	8,7
1995	-6.416	7,6
1996	-7.088	7,8
1997	-7.018	7,3
1998	-6.813	6,7
1999	-8.124	7,4
2000	-8.532	7,2
2001	-8.565	6,7
2002	-13.969	10,0
2003	-13.036	8,9
2004	-13.595	8,6
2005	-14.186	8,3
2006	-14.493	7,9
2007	-15.913	8,1
2008	-17.200	8,5
2009	-16.409	8,4
Total	-214.236	8,0

Balança fiscal. Gràfic.

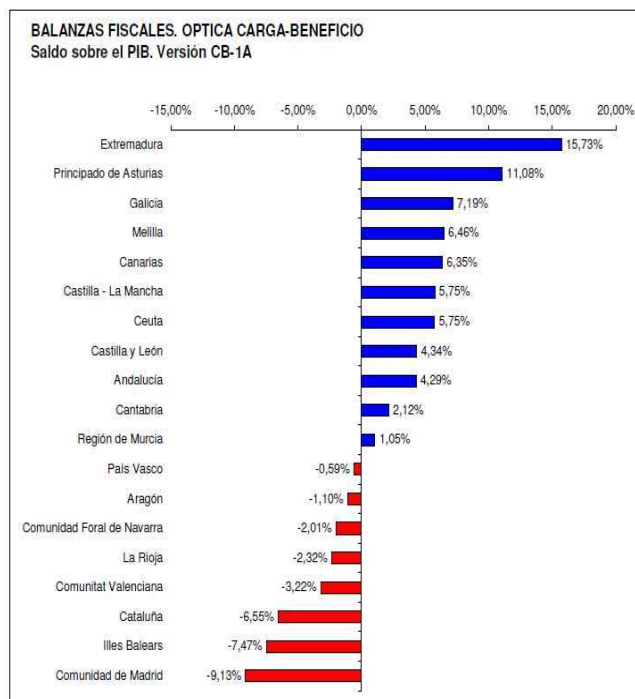
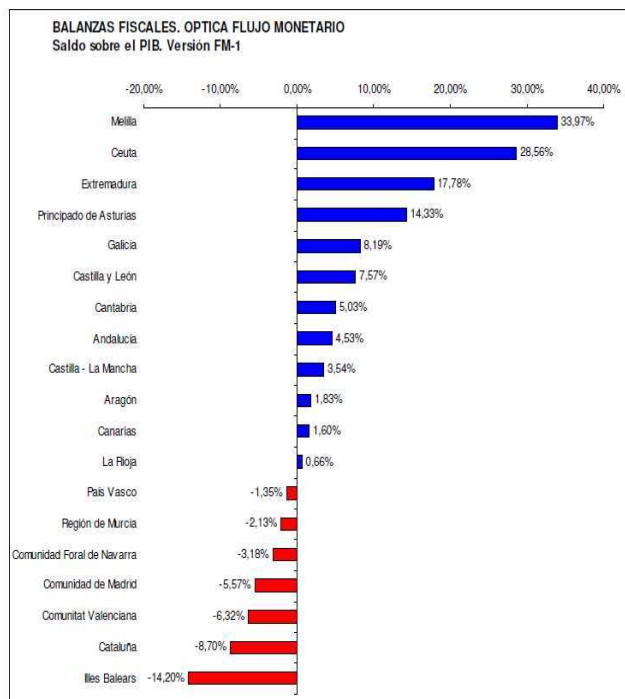
Font: Resultat de la Balança fiscal. Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya. Març de 2012 i elaboració pròpia.

El dèficit fiscal es manté des de 1986 en una mitjana del **8 per 100** del PIB català i ha tingut el seu valor màxim al 2007 amb un import superior als 17.000 euros.

En el període estudiat en el treball esmentat 2006- 2009 la mitjana es de 16.000 milions d'euros anuals.

Aquest treball ha tingut diferents detractors, però veiem que no discrepa gaire del que va fer el propi Estat en relació al 2005, on amb el criteri del flux monetari el quantifica en un 8,7 per cent i amb el criteri del flux del benefici el quantifica en un 6,55 per cent.

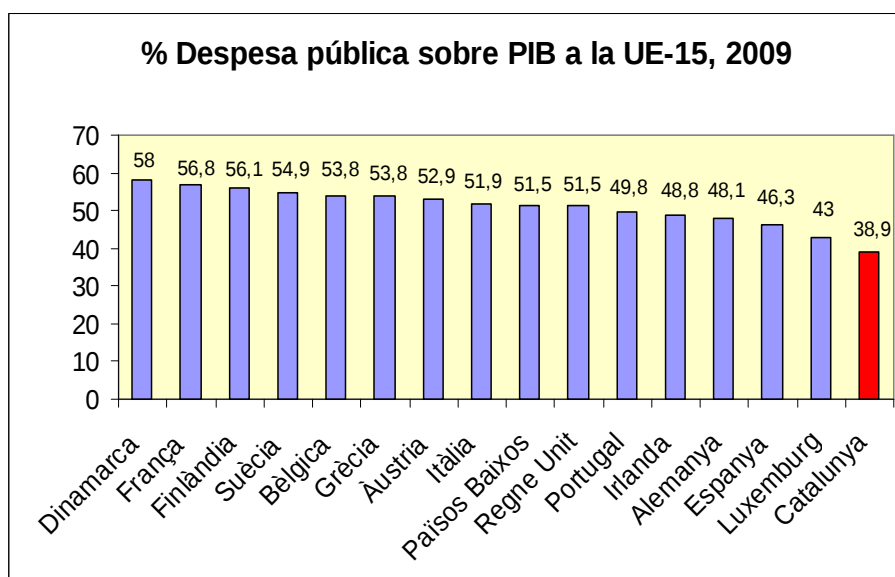
Balances fiscals de les Comunitats Autònomes. 2005. Criteri del flux monetari i del benefici.

Font: Las balanzas fiscales de las CC.AA. españolas con las AA. públicas centrales. 2005. Ministerio de Economía y Hacienda. Madrid, 2008.

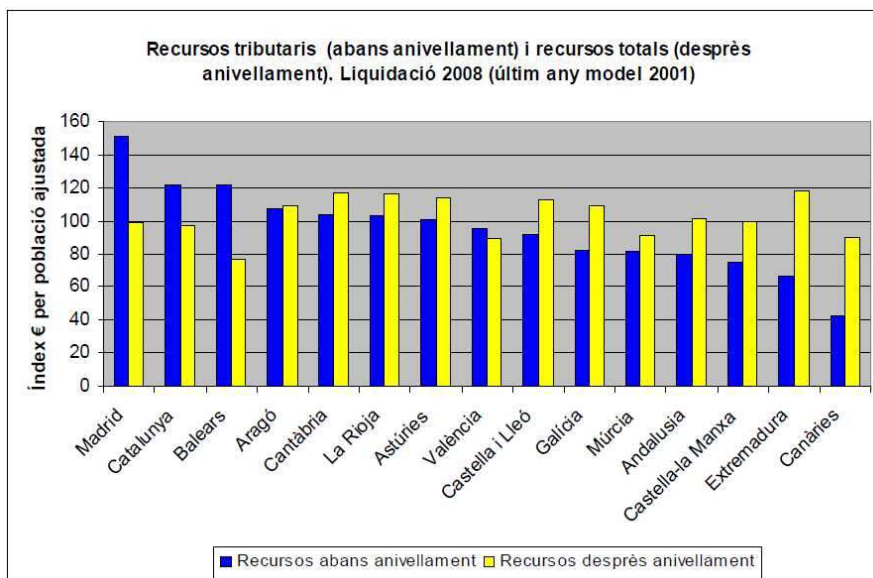
Un 8 per cent del PIB; és tan gran aquesta magnitud i tan empobridora pels ciutadans de Catalunya que no queda altre manera que parlar d'**espoli**.

Catalunya ocuparia per renda per càpita el vuitè lloc dels països europeus, en canvi podem veure en el següent gràfic el lloc que ocupa de Despesa pública, està en el lloc número quinze.

Font: Viabilitat de Catalunya com a Estat. Anàlisi de la Hisenda pública. Núria Bosch. Marta Espasa. Barcelona, 2012.

El gràfic següent ens ajuda a entendre que Catalunya i Balears, després d'aportar al sistema de finançament té uns recursos per habitant per sota de moltes comunitats a les que ajuda (deixem clarament a banda Madrid ja que no s'imputa a aquesta comunitat molta despesa general de l'Estat que s'hi localitza).

Font: Maite Vilalta. Models fiscals federals per Espanya: implicacions econòmiques per Catalunya. Universitat de Barcelona. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Barcelona. Novembre, 2012,

2.1.2 LA MAGNITUD DE L'ESPOLI

Perquè ens fem una idea del que representa l'import de l'espoli podem dir que **un any d'espoli fiscal** equival a pagar:

- tres línies d'AVE (Madrid-Galícia 2,3 MM €, Madrid-Extremadura 3,8 MM €, Madrid-Astúries 4.0 MM €);
- l'import de les retallades fetes en el Pressupost de 2012 de la Generalitat de Catalunya de 1.2 MM € en matèria de Justícia, Seguretat i Protecció civil, Relacions exteriors i Cooperació al desenvolupament, Protecció social, Promoció social, Foment de l'ocupació, Salut, Educació, Habitatge, Cultura, Llengua catalana, Consum, Esports, Comerç i Turisme;
- a més es podrien eliminar tots els barracons a les escoles per import de 2.0 MM €,
- fer les obres del port de Barcelona per import de 0,5 MM €;
- a més es podria pagar als funcionaris de la Generalitat la pèrdua del seu poder adquisitiu del darrer any (paga de Nadal inclosa) per import de 0'7 MM € i
- dotar un Fons de Pensions Català de la Seguretat Social 1,4 MM €.

Aquesta és la magnitud de l'espoli en només un any. Si tenim en compte que aquest es fa any rere any i que no ha deixat d'augmentar, és quan ens donem compte de la necessitat de tenir una Hisenda pròpia administrada pel poble català.

L'espoli s'agreuja per la manca de lleialtat de l'Estat espanyol. Veiem en el gràfic següent la quantitat que l'Estat va presupostar l'any 2011 i la que va executar.

Font: La Vanguardia

En el quadre següent podem veure el grau d'execució al llarg de diferents anys.

Font: Generalitat de Catalunya

La Disposició Addicional 3ª de l'Estatut de 2006 pretenia corregir aquest desequilibri. Segons l'Estatut, que volem recordar que va ser aprovat per les "Cortes Generales", durant 7 anys el pes de la inversió de l'Estat a Catalunya hauria d'haver estat equivalent al pes del PIB català en el conjunt de l'Estat.

Font: El Punt Avui. Dimarts, 13 de novembre del 2012

En aquest sentit, d'acord amb les estimacions pròpies de les Cambres de Comerç, "l'Estat té un deute acumulat amb Catalunya per l'incompliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut en els primers cinc anys d'aplicació de més de 2.600 milions d'euros".³

2.1.3 NO NOMÉS ÉS ESPOLI. ÉS ESPOLI I MALA ADMINISTRACIÓ ESPANYOLA

Avui és evident que la mala administració espanyola, fruit d'una barreja d'electoralisme populista, de corrupció i de mala gestió, té una gran magnitud i és quantificable.

Les inversions públiques gegantines, sense criteris de rendibilitat (aeroports inactius, línies de l'AVE no rendibles, estacions de l'AVE on no hi passatgers, autovies innecessàries, palaus de congressos i equipaments sobredimensionats i una llarga llista d'inversions improductives), han generat el malbaratament dels recursos públics.

Els criteris de creixement al voltant de l'especulació immobiliària i financera ha provocat que tinguem la prima de risc més cara del món, només superada per Grècia, Portugal i la Índia⁴, així com l'atur més elevat d'Europa i de la OCDE⁵.

³ Consell General de les Cambres de Catalunya. "Les Cambres consideren que l'Estat menysté les necessitats de Catalunya i perpetua el model centralitzat d'infraestructures". 3 d'Octubre 2012

⁴ Font OCDE: Veure quadre al final d'aquest treball.

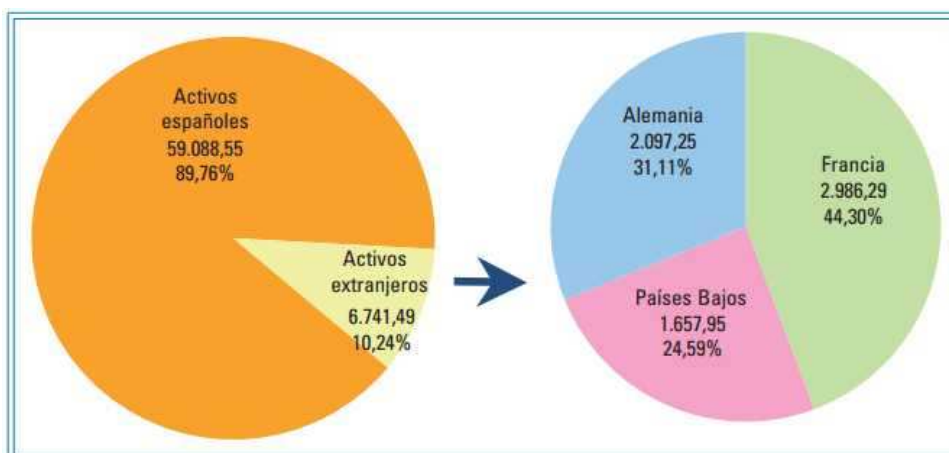
⁵ Font: www.datosmacro.com/prima-riesgo, veure quadre al final del treball

L'actitud irresponsable dels gestors estatals ha fet que s'hagin posat en situació de risc les pensions.

L'actitud irresponsable dels gestors estatals ha fet que s'hagin posat en situació de risc les pensions.

- El 90 per 100 del Fons de Reserva de les pensions es troba invertit en deute espanyol i tots sabem que la qualificació que ha rebut el deute sobirà espanyol què és de les més baixes, al mateix temps que la prima de risc és de les més elevades del món⁶.

Fondo de Reserva de la Seguridad Social 2011.

Font: Seguridad Social. Informe a la "Cortes Generales". 2012.

El dèficit públic, junt amb el deute privat, fa que Espanya sigui líder en endeutament. Estudis del FMI indiquen que és incompatible el creixement econòmic amb altes primes de risc. [Veure els treballs d'aquesta sectorial d'Economia de la ANC "Impacte de la Independència en el sector financer" i "Qualificació del deute sobirà".

Els serveis públics de l'Estat del Benestar s'estan malmetent dia a dia. Les *retallades* afecten seriosament les polítiques de protecció i promoció social, les pensions, l'ocupació, l'habitatge i els serveis de caràcter preferent com la sanitat, l'educació i la cultura.

Davant de la desconfiança i els inconvenients que genera tant l'espoli com la mala administració d'Espanya, el moviment independentista pren força dia a dia, per la qual cosa és lògic que ens preguntem si Catalunya és econòmicament viable com Estat propi.

⁶ Font: Seguridad Social. Fondo de Reserva de la Seguridad Social. Informe a las Cortes Generales. Evolución, actuaciones del año 2011 y situación a 31 de diciembre de 2011.

2.1.4 LA DIMENSIÓ DE L'ESPOLI FISCAL EQUIVAL A L'APORTACIÓ D'ALEMANYA A LA UNIÓ EUROPEA

Si ens preguntem perquè Alemanya té la capacitat de liderar i decidir allò que passa a Europa, segur que la resposta serà: "Home, és clar, són els que paguen la factura. I això els dona dret a decidir".

La contribució neta d'Alemanya a Europa ha estat de 40.771 milions d'euros en total, entre 2007 i 2011 ambdós inclosos (5 anys). És a dir, 8.154 milions d'euros per any.

En el pressupost que Alemanya ha negociat pel 2013 ha intentat rebaixar substancialment aquesta xifra.

En el període de temps 2005- 2009 Catalunya ha fet una 'contribució neta' a Espanya de 78.201 milions €. És a dir 15.640 MM.€ cada any.

Xifres en milions d'euros

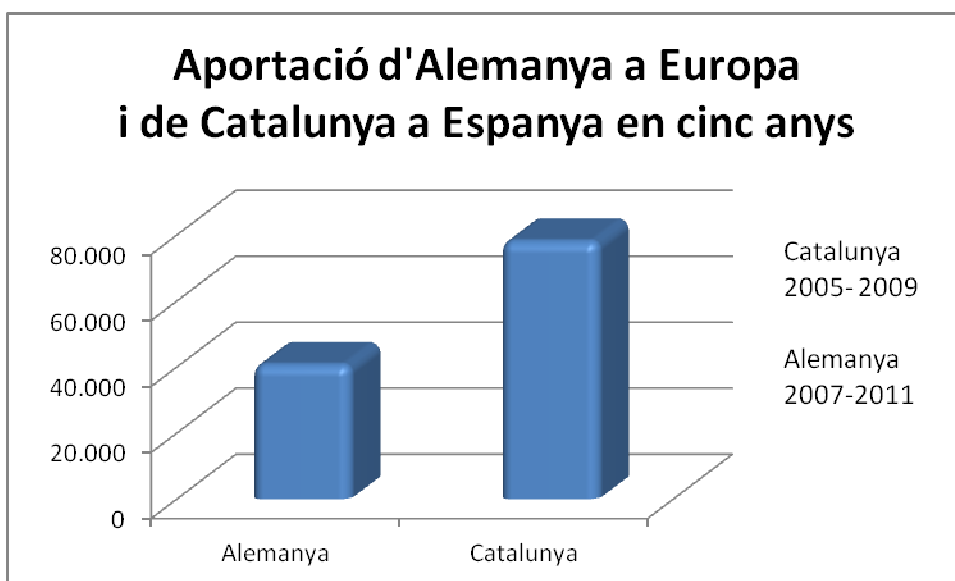
Aportació d' Alemanya a Europa 2007 -2011		
	5 anys	per any
Alemanya	51.986	10.397

Aportació neta de Catalunya a Espanya 2005-2009		
	5 anys	per any
Catalunya	78.201	15.640

Comparació aportacions Alemanya a Europa i Catalunya a Espanya

Europa 2007-2011. Espanya 2005-2009

Xifres en milions d'euros

Font: Alemanya. European Commission. Financial Programming and Budget
http://ec.europa.eu/budget/figures/interactive/index_en.cfm
 Catalunya. Elaboració pròpia a partir de la Balança fiscal

2.1.5 LA VIABILITAT DE LES FINANCES PÚBLIQUES EN EL MARC DE L'ESTAT PROPI

S'han fet diferents treballs tant en entorns empresarials, com professionals i universitaris per veure la viabilitat del nou Estat (en citem varis en la part bibliogràfica al final d'aquest dossier).

Considerem que l'estudi fet per les professores de la Universitat de Barcelona, Núria Bosch i Marta Espasa titulat "Viabilitat de Catalunya com a Estat. Anàlisi de la Hisenda pública", es un referent en aquesta matèria.

Per veure la viabilitat del nou Estat, hem de veure quin és el resultat d'incorporar als ingressos i a les despeses actuals de la Generalitat, els nous imports provinents dels impostos que avui paguen els catalans a l'Estat i que no tornen en forma de transferències, serveis o inversions. Caldrà també incorporar aquelles despeses que el nou Estat haurà de prestar.

En el marc de l'Estat propi s'haurà de comptar amb:

- Els ingressos addicionals de l'Estat Catalunya
- La despesa addicional de l'Estat Catalunya..

2.1.6 NOUS INGRESSOS DELS QUE DISPOSARIA CATALUNYA SI FOS UN ESTAT INDEPENDENT.

Els ingressos que incrementaran significativament la capacitat financera del nou Estat corresponen **a curt termini** als impostos que recaptarà directament Catalunya i que avui són recaptats per l'Estat espanyol i que **no retornen** a Catalunya en forma de transferències, serveis o inversions.

Durant el període de transició a l'Estat propi, seguiran les dificultats econòmiques del moment actual, però hi haurà una diferència important: **les nostres institucions tindran capacitat autònoma de decidir i negociar** amb els principals agents econòmics directament (Banc Europeu, Banca Internacional, grans inversors internacionals...), sense la interferència de Madrid que monopolitza la política econòmica i els principals tractats comercials (pensem, per exemple, amb les obligacions que s'imposen a les companyies aèries estrangeres, que volen operar a Espanya, de connectar necessàriament Madrid en detriment de Barcelona).

A mig termini hi haurà nous factors dinamitzadors de l'economia entre els que cal considerar la capacitat de prendre decisions del nou Estat, la inversió que es generarà a Catalunya provinent dels recursos recuperats del dèficit fiscal, la nova activitat induïda, una major confiança de les empreses, dels inversors i dels mercats financers.

Emili Valdero, doctor en economia i professor de la UB, escrivia el passat més de setembre que:

“El que és obvi és que un estat català gaudiria dels recursos del dèficit fiscal que, en aquest cas, quedarien en mans de la Generalitat –entre 16 i 20.000 milions d'euros anuals–.

*Aquest fet directament provocaria **un augment del PIB** per un import equivalent al dèficit fiscal.*

*Però, a més, en convertir-se el dèficit fiscal en despesa realitzada a Catalunya, es produiria un efecte multiplicador sobre l'economia en incrementar la renda dels receptors d'aquesta despesa, fent créixer el consum de les famílies i la inversió empresarial, i per tant, la demanda de productes, cosa que augmentaria encara més l'activitat econòmica, el creixement del PIB i la creació de llocs de treball. Per fer una estimació d'aquest efecte multiplicador sobre l'economia catalana podem utilitzar els models econòmics que habitualment fan servir els organismes internacionals per fer previsions (com el Banc Central Europeu, l'FMI o l'Oficina d'Estadística de la UE), i s'obté que per **cada euro de dèficit fiscal gastat a Catalunya, el PIB augmentaria entre 1,3 i 1,4 euros**, fins i tot tenint en compte l'existència d'un possible boicot comercial espanyol equivalent a un **5% de les vendes actuals de Catalunya a Espanya**. Els resultats donen un creixement del PIB català el primer any de la independència **proper als 25.000 milions**, cosa que significa un **increment de la renda per càpita fins als 31.218 euros**. Per tant, la conclusió que podem treure és que, amb la independència, la renda anual dels catalans augmentaria a curt termini en uns 3.343 euros per persona, encara que les vendes catalanes a Espanya es reduïssin en un 5%”.*

“Amb la independència, la renda anual dels catalans augmentaria a curt termini en uns 3.343 euros per persona...”

Coincidim amb l'anàlisi del doctor Valero. Per la nostra part podem afegir que no és descabellat pensar en creixements del PIB superiors al 3,5 %. Segons la ONU al 2010, en plena crisi, hi ha hagut 117 països amb creixements superiors al 3 %, i 78 amb creixements superiors al 4'5 %⁷.

És indubtable que un Estat propi, sense dèficit fiscal i deslliurat de la política econòmica centralista, generarà un progressiu creixement del PIB català.

⁷ Font: OCDE. GDP-growth-USD-countries (veure taula en l'annex).

2.1.7 ¿QUINS SÓN ELS PRINCIPALS INGRESSOS QUE OBTINDREM?

Els ingressos que hem de considerar són les quotes de la Seguretat Social, els principals impostos, fonamentalment l'IVA, l'IRPF, els Impostos Especials (alcohol, cervesa, hidrocarburs, tabac, electricitat...) i l'Impost de Societats. També els ingressos provinents del Organismes Autònoms estatals i els de les empreses públiques (fonamentalment AENA i Ports).

Segons la metodologia emprada en el treball “Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009” (pàgines 14 a 29), els ingressos addicionals que Catalunya obtindria incorporaran respectivament el 50 %, 50 %, i el 42 % de l'IVA, de l'IRPF i dels Impostos Especials, i que incorporarien el 100 % de l'Impost de Societats imputable a Catalunya.

L'import previsible d'aquests ingressos, representa incrementar els ingressos per IRPF en 7,7 MM €; en 5,2 els ingressos per IVA i 2,0 els Impostos especials.

Així mateix cal preveure que la imputació a Catalunya en concepte de l'Impost de Societats és de 3,6 MM €.

De la mateixa manera hem de considerar que Catalunya no podrà comptar amb les transferències que avui provenen de l'Estat espanyol i que es xifren en 5,3 MM €.

Xifres en milers de milions d'euros

Principals canvis en els ingressos			
	2012	2013	Diferència
Seguretat Social			
Seguretat Social	0,0	25,0	25,0
Impostos			
IRPF	7,7	15,4	7,7
IVA	5,2	10,4	5,2
Impost de societats	0,0	3,6	3,6
Impostos especials	2,9	4,9	2,0
Ingressos Organismes Autònoms	0,0	0,3	0,3
Ingressos Empreses públiques	0,0	0,8	0,8
Transferències de l'Estat	5,3	0,0	-5,3
TOTAL CANVIS EN ELS INGRESSOS	21,1	60,4	39,3

Font: Resultats de la balança fiscal i elaboració pròpia.

Si agafem la sèrie que es deriva de l'estudi “Resultat de la Balança fiscal 2006 2009” veiem que els ingressos addicionals del període haurien sigut els següents:

Xifres en milions d'euros

Ingressos addicionals Catalunya 2006-2009						
	2006	2007	2008	2009	Mitjana 2006 - 2009	% s/PIB
Ingressos addicionals	49.720,00	53.915,00	46.920,00	40.877,00	49.018,00	25,6

Fonts:

Generalitat de Catalunya.2012. Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009. Barcelona.- Viabilitat de Catalunya com a Estat . Anàlisi de la Hisenda pública. Núria Bosch. Marta Espasa. Institut d'Economia de Barcelona. Universitat de Barcelona.

2.1.8 DESPESES ADDICIONALS QUE HAURÀ D'INCORPORAR EL NOU ESTAT

De manera semblant a com hem fet amb els ingressos analitzem ara aquelles despeses que ha d'assumir la Catalunya Estat per les polítiques que avui presta l'Estat espanyol.

S'ha d'analitzar quines despeses s'han d'incorporar perquè formen part de les estructures d'Estat necessàries, i quines no, be perquè estan directament territorialitzades fora de Catalunya, be perquè hi ha duplicitat de serveis entre Generalitat i Estat, be perquè la racionalitat econòmica desaconsella reproduir despeses de malbaratament, obsoletes o d'estructura centralista.

Val a dir que la major part de duplicitat de les despeses, és conseqüència de que malgrat que les competències han estat traspassades a Catalunya, l'Estat espanyol ha mantingut les seves estructures.

Aquests serveis que analitzem son:

- Els serveis **públics bàsics** de Justícia, Defensa, Seguretat ciutadana i Institucions penitenciàries i Política exterior.
- Les actuacions de **protecció i promoció social** que es concreten en les Pensions, els Serveis socials i Promoció social, el Foment de l'ocupació, les polítiques d'accés a l'Habitatge i Foment de l'edificació i la gestió i administració de la Seguretat Social.
- La **producció de bens de caràcter preferent**: Sanitat, Educació i Cultura.
- Les **actuacions de caràcter econòmic**: Agricultura, Pesca i Alimentació; la Indústria i l'Energia; el Comerç, el Turisme i les Pimes; el Transport; les Infraestructures; la Recerca, el Desenvolupament i innovació i Altres actuacions de caràcter econòmic.
- I finalment analitzarem les **actuacions de caràcter general** com l'Alta direcció; els Serveis de caràcter general; l'Administració financera i tributària i les Transferències a altres administracions públiques.

2.1.9 METODOLOGIA D'IMPUTACIÓ DE LES DESPESES DE L'ESTAT A CATALUNYA.

El treball esmentat (Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009) calcula quina és la incidència d'aquestes despeses segon prenguem el criteri del flux monetari o el del flux del benefici.

Segons **el criteri del flux monetari** la despesa s'imputa al territori on es materialitza la despesa en forma de sous del personal que hi treballa, on s'utilitzen els bens i serveis, on es realitzen les inversions...

Segons **el criteri del flux del benefici** la despesa s'imputa on resideix el beneficiari independentment d'on es produeix el servei o es faci la inversió.

L'existència de dos criteris ha intentat ser rebutat per detractors del treball esmentat precisament per l'existència de dues metodologies diferents.

Nosaltres tanmateix pensem el contrari. El treball "Resultat de la balança", és un treball analític que estudia una per una cada despesa que es vol territorialitzar a Catalunya. Aquest treball analític porta segons els cassos a optar per un o altre criteri. Aquí rau doncs la riquesa del treball de la Balança. S'analitza i es justifica el perquè s'agafa un determinat import en cadascuna de les polítiques per imputar-la com a despesa a Catalunya. Veiem com s'ha fet.

Serveis bàsics de l'Estat

Justícia: S'ha imputat **directament** la despesa, ja que es coneix la despesa territorialitzada a Catalunya, així com el cost del personal de l'Administració de Justícia a Catalunya.

Defensa: Independentment de que l'Estat propi tingui o no exèrcit, el cert és que s'ha de comptar amb les despeses de Defensa ja que bé directament, bé a través de les organitzacions internacionals de defensa o de la UE, hi haurem de contribuir d'alguna manera. Sense perjudici del que pugui decidir el nou Estat, és convenient a efectes d'aquests càlculs incorporar la despesa militar. Aquí el criteri que s'utilitza és el de territorialitzar la despesa en funció del percentatge de la població catalana sobre l'espanyola. No tindria sentit fer-ho d'altre manera ja que de mitjans de Defensa pràcticament no en tenim en territori català.

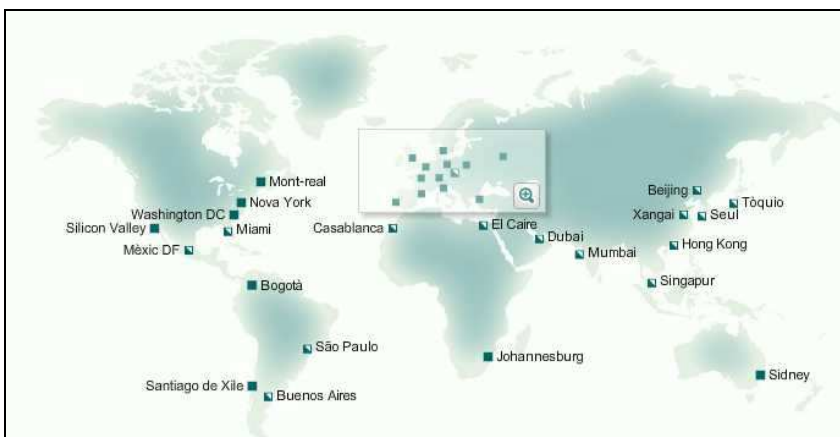
Seguretat ciutadana i institucions penitenciàries

La Generalitat disposa del Cos de Mossos d'Esquadra i té traspassades les competències i serveis d'institucions penitenciàries. Romanen serveis de l'Estat en matèria de Seguretat ciutadana que es concreten en la Policia Nacional i la Guardia Civil. Fonamentalment les despeses imputables corresponen a les despeses d'aquest personal.

Política Exterior

La imputació de la política exterior (fonamentalment del cost de les ambaixades) no és individualitzable per Comunitats Autònomes, la seva imputació es fa doncs segons el percentatge de població. De ben segur, que Catalunya Estat, probablement no necessitarà el nombre actual d'ambaixades que té Espanya. Catalunya s'integrarà a curt termini a Europa i la Unió Europea té la seva pròpia organització diplomàtica. Cal pensar també que en el nou marc canviarà el model diplomàtic i en serà una base el nombre important de Delegacions comercials que disposa avui Catalunya (veure a continuació en els dos mapes següents la localització actual d'aquestes delegacions comercials). Cal considerar doncs que l'equip que ha fet la imputació de la despesa l'ha feta amb un criteri molt prudent, i, a la pràctica, molt superior a la que segurament seria necessària en un futur.

Mapes: Centres de promoció de negocis a Europa i a la resta del món

Font: ACCIÓ. Generalitat de Catalunya. 2102.

Actuacions de protecció i promoció social

Pensions, serveis socials i promoció social, foment de l'ocupació, accés a l'habitatge i foment de l'edificació,

En aquest grup hi ha les pensions de grups que no estan inclosos en la Seguretat Social i en relació als quals, l'Estat ha contret obligacions amb ells, i que per raó de territorialització de la despesa hauria d'assumir el nou Estat. Es tracta de determinats programes de protecció de funcionaris, prestacions derivades de guerra, les pensions no contributives, foment de

l'ocupació, accés a l'habitatge i foment de l'edificació i la gestió i administració de la Seguretat Social.

Es coneix l'import que avui es materialitza en transferències que són conegudes i per tant imputables directament. No es consideren aquelles despeses de l'Estat amb competències transferides.

Protecció de béns públics de caràcter preferent

Dins d'aquest grup tenim **la Sanitat, l'Educació i la Cultura**.

Les competències han sigut transferides i les despeses que realitza l'Estat en aquestes matèries no son aplicables en general a Catalunya. Queden només algunes competències residuals que sí que s'han d'imputar com la Sanitat de les Forces armades que es presta a Catalunya i les beques que atorga l'Estat als estudiants catalans. La imputació d'aquesta despesa s'ha fet segons el criteri de determinar de forma individualitzada l'import de les beques i de l'atenció hospitalària.

Les actuacions de caràcter econòmic

La major part de les actuacions en aquest terreny son subvencions i inversions directes en matèria **d'Agricultura, Pesca i Alimentació; Indústria i Energia; Comerç, Turisme i Pimes; Transport; Infraestructures; Recerca, Desenvolupament i Innovació i Altres actuacions de caràcter econòmic**.

La imputació de la despesa addicional que representaria pel nou Estat aquesta es quantifica per la despesa directa en les subvencions i inversions realitzades per l'Estat a Catalunya.

Actuacions de caràcter general

Aquestes actuacions comprenen les **d'Alta direcció, els Serveis de caràcter general, l'Administració financera i tributària, les Transferències a altres administracions públiques i el Deute públic**.

El treball "Viabilitat de Catalunya com Estat", esmentat anteriorment, considera que no són traspassables al nou Estat les despeses de la **prefectura de l'Estat, les de l'activitat Legislativa**, ja que Catalunya disposa del propi Parlament, ni tampoc la de **l'Administració perifèrica de l'Estat** ja que la Generalitat compta amb la seva pròpia administració.

Pel que fa referència a les despeses de **l'Administració financera i tributària**, Catalunya disposa avui d'una molt tímida Administració financera i tributària. Aquesta Administració, tal com s'explica més endavant, pot ser l'embrió de la que necessitarà el nou Estat. El càlcul de la necessària Administració tributària es fa pròpiament en l'apartat que segueix més endavant "agències estatals".

Hem de considerar en aquest grup també les **Transferències que l'Estat lliura a l'Administració Local** en la forma de "Participació en els ingressos de l'Estat". Aquestes transferències són conegudes directament i són avaluades.

Sense perjudici de que el **Deute públic** mereixi un estudi específic, tant de l'endeutament com de la necessària negociació dels actius que ha finançat aquest deute, pertoca aquí imputar la part del cost financer (interessos i amortitzacions) que de forma aritmètica li correspondria al nou Estat en base al "pes de les despeses de l'Estat a Catalunya".

Resumim en el següent quadre la incidència que tindria la incorporació de les despeses de la l'actual Estat a Catalunya.

Incidència a Catalunya de les despeses considerades de l'Estat				
Polítiques de despesa	2006	2007	2008	2009
Serveis públics bàsics	1.957	2.147	2.345	1.651
Justícia	142	104	99	82
Defensa	1.225	1.328	1.406	1.332
Seguretat ciutadana i Institucions penitenciàries	468	585	605	99
Política exterior	122	130	135	138
Actuacions de protecció i promoció social	1.081	1.166	1.153	894
Pensions	794	832	875	558
Serveis socials i Promoció social	72	104	111	101
Foment de l'ocupació	2	2	2	0
Accés a l'Habitatge i Foment de l'edificació	207	224	160	231
Gestió i administració de la Seguretat Social	6	4	5	4
Producció de bens de caràcter preferent	116	131	155	177
Sanitat (assistència forces armades)	37	40	38	38
Educació (beques)	79	91	117	139
Cultura	0	0	0	0
Actuacions de caràcter econòmic	1.406	1.604	1.850	2.425
Agricultura, Pesca i Alimentació	78	62	86	144
Indústria i Energia	7	8	27	42
Comerç, Turisme i Pimes	17	15	14	13
Transport	382	242	263	353
Infraestructures	689	980	1.147	1.387
Recerca, Desenvolupament i Innovació	225	290	306	479
Altres actuacions de caràcter econòmic	8	7	7	7
Actuacions de caràcter general	3.992	4.245	4.433	5.704
Alta direcció	0	0	0	0
Serveis de caràcter general	0	0	0	0
Administració financera i tributària	0	0	0	0
Transferències a altres administracions públiques	2.474	2.825	2.879	3.979
Deute públic	1.518	1.420	1.554	1.725
Total	8.551	9.294	9.836	10.851

Xifres en milions d'euros

Font: Resultat de la Balança fiscal (op. cit) i elaboració pròpia

2.1.10 DESPESES ADDICIONALS COM A RESULTAT D'INCORPORAR ORGANISMES AUTÒNOMS, AGÈNCIES ESTATALS I ALTRES ORGANISMES PÚBLICS

El treball de l'equip que ha estudiat la Balança fiscal ha posat de manifest la dificultat de poder accedir a la informació comptable de la "Intervención General de la Administración del Estado" (IGAE) el que ha obligat a utilitzar memòries, anuaris i informes d'on treure indicadors i poder obtenir els imports de la despesa a localitzar a Catalunya.

Tant les despeses de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària com les del Consell Superior d'Investigacions Científiques s'imputen en funció de la despesa feta directament per l'estat a Catalunya.

La resta d'Organismes no es consideren aquí ja que o bé corresponen a Organismes que no realitzen activitat a Catalunya (p.ex.: Confederación Hidrogràfica del Guadalquivir) o que hi ha duplicitat (Dirección General de Tráfico amb Servei Català de Transít). Les duplicitats corresponen fonamentalment a Organismes en els que la Generalitat té el seu equivalent.

Xifres en milions d'euros

Organismes Autònoms i entitats públiques				
Agència estatal de l'Administració Tributària	212	224	239	236
Consell superior d'Investigacions Científiques (CSIC)	97	114	59	187
TOTAL ORGANISMES I ENTITATS PÚBLIQUES	309	338	298	423

Font: Resultat de la Balança fiscal (op. cit) i elaboració pròpia.

2.1.11 LES DESPESES QUE HAURIA D'ASSUMIR EL NOU ESTAT EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL I ELS SEUS ORGANISMES

Les despeses de la Seguretat Social estan territorialitzades. Per aquest motiu coincideix el criteri de l'activitat en el territori (flux monetari), amb el del benestar del individu (flux del benefici). S'inclouen les despeses de la Tresoreria General de la S.S. i les Mútues d'Accidents de treballs i Malalties professionals, "Servicio Público de Ocupación", "Fondo de Garantía Salarial", "Mutualidad General Judicial", "Instituto Social de las Fuerzas Armadas" i la "Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado".

Xifres en milions d'euros

Seguretat Social i els seus organismes				
Tresoreria General de la S.S. i entitats gestores	15.037	16.203	17.142	18.076
Mútues Accidents de treballs i Malalties professionals	1.053	1.294	1.580	1.434
Servicio Público de Ocupación	3.383	3.596	4.167	6.617
Fondo de Garantía Salarial	93	109	132	174
Mutualidad General Judicial	8	8	9	10
Instituto Social de las Fuerzas Armadas	22	22	23	24
Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado	125	132	136	141
TOTAL SEGURETAT I ELS SEUS ORGANISMES	19.721	21.364	23.189	26.476

Font: Resultat de la Balança fiscal (op. cit) i elaboració pròpia

A més de les despeses de l'Administració central de l'Estat, s'han d'assumir despeses de les Empreses públiques que actuen i inverteixen a Catalunya.

Xifres en milions d'euros

Empreses públiques de caràcter inversor				
AENA	485	723	686	554
Aigües de la Conca de l'Ebre (ACESA)		28	57	84
Aigües de la Conca del Mediterrani (AQUAMET)	3	1	4	17
Depuradora del Baix Llobregat	41	0	0	0
Gestor d'Infraestructures Ferroviàries (GIF/ADIF)	905	826	930	1.134
Ports de l'Estat	250	162	170	147
Societat Estatal d'Infraestructures Agràries del Nord-Est, SA	39	20	19	12
Societat Estatal d'Infraestructures de Transport Terrestre (SEITTSA)		88	150	257
TOTAL EMPRESES PÚBLIQUES INVERSORES	1.723	1.848	2.016	2.205

Font: Resultat de la Balança fiscal (op. Cit) i elaboració pròpia

2.1.12 DESPESES ADDICIONALS QUE HAURIA DE SUPORTAR CATALUNYA. RESUM

Xifres en milions d'euros

Despeses addicionals Catalunya 2006-2009						
	2006	2007	2008	2009		
Despeses addicionals	30.304,00	32.844,00	35.339,00	39.955,00		
Fonts:						
Generalitat de Catalunya.2012. Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009. Barcelona.- Viabilitat de Catalunya com a estat . Anàlisi de la Hisenda pública. Núria Bosch. Marta Espasa. Institut d'Economia de Barcelona. Universitat de Barcelona.						

2.1.13 L'ECONOMIA DE L'ESTAT ÉS VIABLE

Recordem que aquest resultat es deriva de l'estudi dels exercicis 2006 a 2009, ja que les últimes dades de les balances fiscals publicades corresponen a 2009. Així mateix cal recordar que en aquest període hi ha dos anys de bonança econòmica i dos de crisi. Per tant és prou representativa del comportament de la relació econòmica de l'Estat amb Catalunya.

La Catalunya independent, una vegada assumits els drets fiscals i les obligacions analitzades, té un guany mig de 13.617 M d'euros anuals. L'Estat és viable amb possibilitat de millorar els seus serveis, invertir en infraestructures i reactivar l'Economia catalana.

A qui li soni la xifra que el Resultat de la Balança fiscal és d'uns 16 MM d'euros cal dir que no hi ha cap contradicció, si tenim en compte que el nou Estat no tindria les transferències monetàries que avui rep Catalunya.

També volem afegir que avui Catalunya aporta a la UE la seva participació a través d'Espanya i que aquesta es comptabilitza ja com a despesa addicional inclosa en el present treball.

És important remarcar que també s'ha incorporat dins d'aquestes xifres el possible deute a heretar de l'Estat. Que no serà automàtic ja que s'hauran de negociar conjuntament els actius i els passius.

2.1.14 RESULTAT D'INCORPORAR ELS INGRESSOS I LES DESPESES DE L'ESTAT CENTRAL

	2006	2007	2008	2009	Mitjana 2006 -2009	Percentatge sobre PIB
INGRESSOS	49.270	53.915	46.920	40.877	49.018	25,6
DESPESES	30.304	32.844	35.339	39.955	35.400	18,5
GUANY	18.966	21.071	11.581	922	13.617	7,1

2.1.15 CONCLUSIÓ

La principal conclusió és la següent:

**La capacitat d'autofinançament
del nou Estat està garantida**

2.1.16 L'ECONOMIA DE LA SEGURETAT SOCIAL CATALANA TAMBÉ ÉS VIABLE

**Les pensions que cobren avui els jubilats,
es paguen amb les cotitzacions
dels treballadors d'avui**

De les xifres que venim estudiant podem concloure que des de 1995:

**A Catalunya els ingressos per cotitzacions
superen
les despeses per pensions i prestacions d'atur**

Si mirem les dades de 1995 a 2010 podem afirmar que l'aportació neta de Catalunya a la Seguretat Social ha sigut de 24.774 milions d'euros, segons un informe elaborat pel departament d'Economia a partir de la liquidació del pressupost de la Seguretat Social i dels organismes autònoms, agències estatals i altres organismes públics⁸.

En el període 1995 - 2010 les pensions i prestacions pagades als jubilats i treballadors pel conjunt de l'Estat espanyol, sense Catalunya, han estat molt superiors a les cotitzacions, han assolit un saldo negatiu de -86.332 milions d'euros.

Saldo = Ingressos – Despeses. M€ (preus corrents)			
Any	Catalunya	Espanya sense Catalunya	Espanya
1995	-697	-8.117	-8.814
1996	-245	-6.340	-6.585
1997	481	-3.060	-2.579
1998	778	-3.107	-2.329
1999	1.311	-3.444	-2.133
2000	1.791	-2.606	-815
2001	2.302	-106	2.196
2002	2.488	-4.703	-2.215
2003	2.764	1.002	3.767
2004	2.592	860	3.452
2005	2.830	1.287	4.117
2006	3.519	2.615	6.134
2007	3.483	1.685	5.168
2008	2.694	-2.700	-5
2009	-1.254	-21.967	-23.221
2010	-2.142	-26.317	-28.459

Font: Liquidació del pressupost del sistema de la Seguretat Social i liquidació del pressupost dels organismes autònoms, agències estatals i altres organismes públics

⁸ Informe sobre les aportacions de Catalunya a la Seguretat Social. Departament d'Economia i Coneixement. Generalitat de Catalunya. 2012.

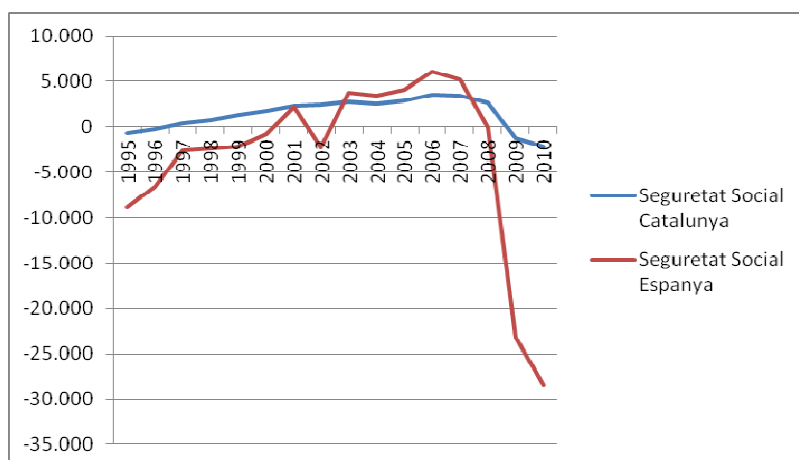
Mentre que Catalunya tindria un saldo acumulat positiu de 3.384 euros per persona i equivalent al 12,7 % del PIB català, Espanya sense Catalunya tindria un saldo negatiu de -2.228 euros per persona i equivalent a un 10,1 % del seu PIB.

En plena crisi, el dèficit de Catalunya el 2009 va ser només de -1.252 milions d'euros, mentre que el d'Espanya sense Catalunya va ser de -21.932 milions, i el 2010 a Catalunya va ser de -2.142 milions, molt per sota dels -26.317 milions d'euros que va registrar Espanya sense Catalunya.

La permanència a la caixa única d'Espanya restaria capacitat al sistema de pensions català, pel fet de participar en un sistema més dèbil.

Saldo Seguretat Social

Xifres en milions d'euros

Font: Elaboració pròpia a partir de la liquidació de la Seguretat Social, liquidació del pressupost dels organismes autònoms, agències estatals i altres organismes públics.

Resum de la Primera part:

- **La capacitat d'autofinançament del nou Estat està garantida.**
- **Els ingressos de Catalunya per cotitzacions a la Seguretat Social superen les despeses per pensions i prestacions d'atur.**
- **L'Estat Catalunya tindrà més recursos per:**
 - **Garantir els serveis**
 - **Invertir en infraestructures**
 - **Impulsar l'Economia**
 - **Pagar les Pensions i les Prestacions de la**

SEGONA PART

2.2 Pressupostos del Nou Estat

Des de la perspectiva de la Hisenda pública hem vist que Catalunya és viable com Estat independent. A continuació veurem quin pot ser el Pressupost del Nou Estat.

Com a pas previ analitzarem el possible comportament de diferents aspectes que poden condicionar aquest pressupost: el PIB, el comerç exterior, l'efecte d'un possible boicot comercial, l'endeutament, el dèficit públic, la prima de risc... Alguns d'aquests aspectes són motiu d'estudi més detallat en altres documents de treball d'aquesta sèrie, de la Sectorial d'Economia de la ANC, als quals ens remetem.

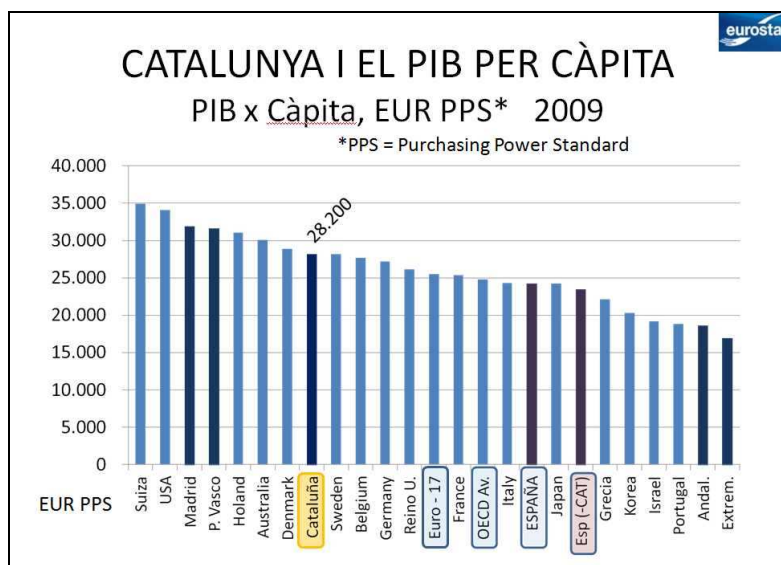
2.2.1 LA INDÚSTRIA CATALANA, EL COMERÇ EXTERIOR, L'ELIMINACIÓ DEL DÈFICIT FISCAL I EL SEU IMPACTE EN EL PIB CATALÀ

L'economia espanyola pateix de manera important les conseqüències de la crisi. Tant greu és la crisi com la mala política econòmica de l'Estat central, que l'agreuja.

Tanmateix, són molts els estudiosos que consideren que Catalunya és un país preparat per tenir un lloc rellevant en l'economia mundial.

El punt de partida actual és bo, si veiem el posicionament del PIB de Catalunya dins els països europeus, on el PIB català està per sobre de la mitjana europea i de la mitjana dels països de la OCDE.

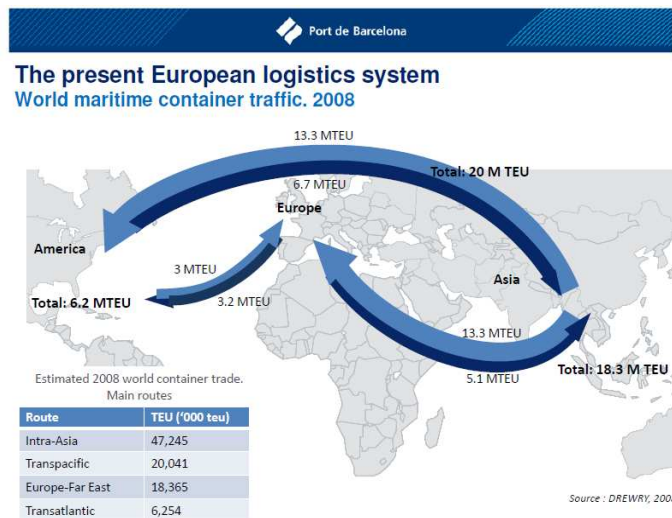
Posicionament del PIB de Catalunya en relació als països industrialitzats

Font: Eurostat.

Catalunya té una localització geogràfica que la fa atractiva per a les economies d'altres continents com la Xina, Japó o Corea, que busquen port que comuniqui pel mediterrani amb Europa, també per aquells que volen entrar amb força als mercats del nord d'Àfrica i els països àrabs...

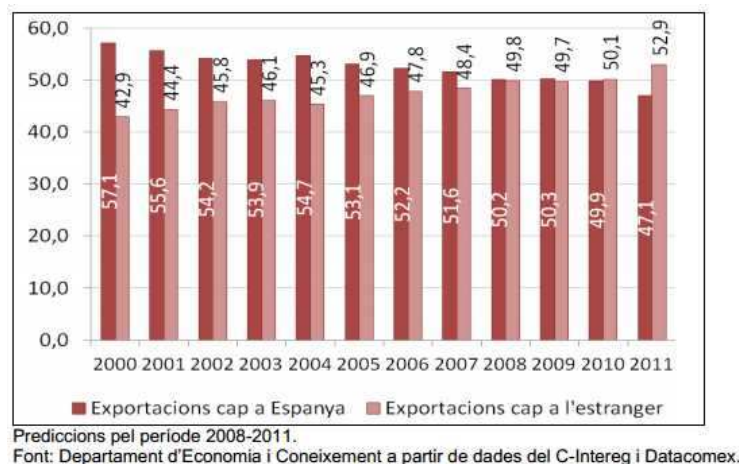
Catalunya porta logística d'Espanya y sud d'Europa

Font: Port de Barcelona

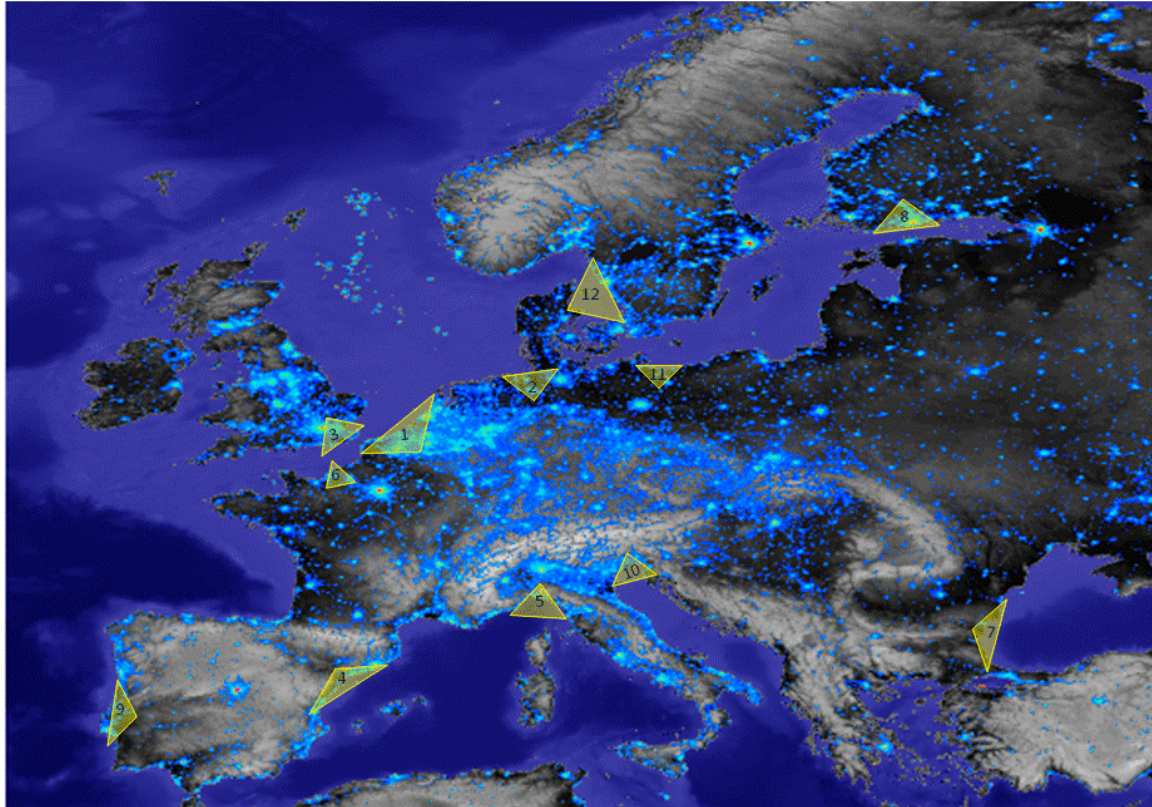
Catalunya té un teixit industrial que ha estat molt castigat per la política econòmica espanyola, però que ha reaccionat obrint-se a mercats internacionals, i augmentant la comercialització exterior. En aquest sentit, és important la notícia que ens diu que per primera vegada al 2011 és superior l'exportació a l'estranger, que a Espanya.

Pes sobre el comerç total de les exportacions per àrees geogràfiques

Recentment, s'ha sentit la veu de dirigents empresarials que han expressat la seva confiança en el sentit de que **“en un marc en el que no es reproduïxin els defectes de l'Estat espanyol” Catalunya es convertiria en un pol atractiu per la localització de noves indústries”**.

És obvi que l'eliminació del dèficit fiscal, permetrà generar noves expectatives al voltant dels ports de Barcelona, Tarragona i Palamós, de l'aeroport, el corredor mediterrani i la connexió amb Europa mitjançant l'alta velocitat i la conseqüent rebaixa dels costos de transport, convertint Catalunya i les zones territorials pròximes en una nova centralitat econòmica del sud d'Europa.

Font: L'impacte de la globalització econòmica en l'economia catalana. Ramon Tremosa.⁹

Aquesta visió de la situació estratègica de Catalunya dins la geografia europea, no és una visió localista ja que així es veu per l'Associació multisectorial FERRMED, creada a iniciativa del sector privat per millorar la competitivitat de les empreses europees i aconseguir una millor connexió de ports i aeroports amb les seves respectives zones d'influència, la promoció del Gran Eix ferroviari de mercaderies Escandinàvia-Rin-Roine-Mediterrània Occidental i per donar suport al desenvolupament sostenible mitjançant la reducció de la contaminació i l'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

⁹ L'impacte de la globalització econòmica en l'economia catalana. Catalunya, potència logística natural al segle XXI. IV Debat d'Economia Social i Cooperativa, 13.07.2012. Ramon Tremosa. Diputat al PE (www.tremosa.cat)

A aquestes consideracions cal afegir que l'economia catalana és molt diversificada i el teixit de les petites i mitjanes empreses és avui molt adaptable als mercats canviants i s'observa l'aparició de noves indústries i emprenedors que s'estan resituant en plena crisi i agafant empenta a Catalunya, com la tecnològica (cada any a Barcelona es realitzen diferents congressos de tecnologia -recordem el World Mobile Congress-) , la biomedicina...

Que té en la ciutat de Barcelona un referent mundial en la cultura, la indústria, el comerç, etc.

L'eliminació del dèficit fiscal, acompanyat d'una reforma de les estructures d'Estat, les inversions en infraestructures... generaran un important efecte multiplicador de l'economia catalana.

L'efecte sobre la Hisenda autònoma no serà tant sols el que puguin aportar els ingressos addicionals, sinó el que de forma natural anirà incorporant aquest creixement.

2.2.2 LA NOVA POLÍTICA ECONÒMICA

La nova política econòmica, amb instruments renovats d'Estat, amb seus a prop dels productors, amb centres de decisió propis, menys burocratitzats, més eficients, més responsables, amb la potenciació de la productivitat i el valor afegit de les empreses i els emprenedors, incorporarà i potenciarà empreses i llocs de treball, consum, les cotitzacions, etc., ens situaran en un creixement sostingut del PIB amb un creixement moderat al principi de l' 1,2 % al primer any, amb un 3,1 % en el segon, i un gradual i progressiu increment en els anys següents per sobre del 4,5 % (ens basem en estimacions fetes pel Centre Català de Negocis que hem contrastat amb altres fonts).

Hem vist en l'apartat 2.1.5 d'aquest treball que el Dr. Valero estima que el creixement del PIB pot assolir els 31,218 euros. Si ho comparem amb els 28.200 euros de la renda per càpita de 2009, ens donaria un increment del 10,7 % en tres anys.

2.3 El Pressupost 2013 - 2017

Considerem les hipòtesis que fa en el seu estudi "El Pressupost de l'Estat Català" el Centre Català de Negocis, i que exposem a continuació:

Eliminació del dèficit fiscal

1. L'eliminació del dèficit fiscal permetrà augmentar significativament els ingressos durant els primers anys de l'Estat Català.

Boicot comercial

2. Cal considerar un possible boicot d'Espanya a determinats productes catalans (mes elevat en el primer any i reduït a partir del tercer any).
 - o Aquest boicot incidiria directament en els ingressos recaptats per IVA, el primer any en un 4 %, el segon un 2,5 % i el tercer un 1 %.

Evolució del PIB

La variació del PIB (creixement moderat de l'1,2 % al principi i amb increments superiors al 4,5 % a partir del tercer any) tindrà un impacte directe en la Hisenda del nou Estat. Varis impostos, com són l'IRPF, l'Impost de Societats, l'Impost de Successions, l'IVA, els impostos especials, l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats (ITPAJD), es veuran afectats positivament amb l'evolució del PIB. L'impacte sobre l'IVA i els impostos especials, al augmentar la producció i el consum serà també de signe positiu.

Atur

L'absència del dèficit fiscal, les inversions en infraestructures, la normalització dels serveis per la reversibilitat progressiva, de la major part de les retallades efectuades, etc., tindran efecte directe sobre la producció i l'atur. Estimem que en un període de 5-6 anys l'atur paulatinament anirà recuperant ratis més en consonància amb els països europeus, situant-se en la meitat del nombre d'aturats actuals.

A més, caldrà ampliar prudentment el nombre de funcionaris que hauran d'atendre tant els nous serveis com els estatals assumits.

2.4 El Pressupost del Nou Estat. Una estudi prudent

És amb aquestes hipòtesis de treball que s'ha fet una estimació dels pressupostos dels cinc propers anys. Seguim en aquesta part de l'estudi, el què ha fet el Centre Català de Negocis.

La sèrie que estudiem va de 2013 a 2017. És versemblant pensar que durant 2013 no tindrem el nou Estat (referèndum, procés de declaració d'independència...). Per aquest motiu caldrà endarrerir la sèrie, en funció del decalatge que es tardi en aconseguir el nou Estat. **La permanència a Espanya tindrà nous costos.** Com a conseqüència de l'actitud del govern espanyol, que no parerà amb mesures d'asfíxia, l'economia de la Generalitat de Catalunya empitjorarà,

Per aquest motiu hem de dir que si be l'economia catalana serà **viable** i es **inqüestionable**, cal que el procés no s'endarrerixi en el temps, ja que mentre la política econòmica catalana depengui de les decisions del govern espanyol, el marc econòmic empitjorarà. **La independència es doncs cada vegada més urgent.**

2.4.1 PRESSUPOST D'INGRESSOS

Aplicant les variacions dels ingressos que ja hem comentat com a conseqüència de dèficit fiscal i amb les hipòtesis de creixement del PIB es formula la sèrie de pressupostos d'ingressos dels propers anys.

Pressupost d'ingressos

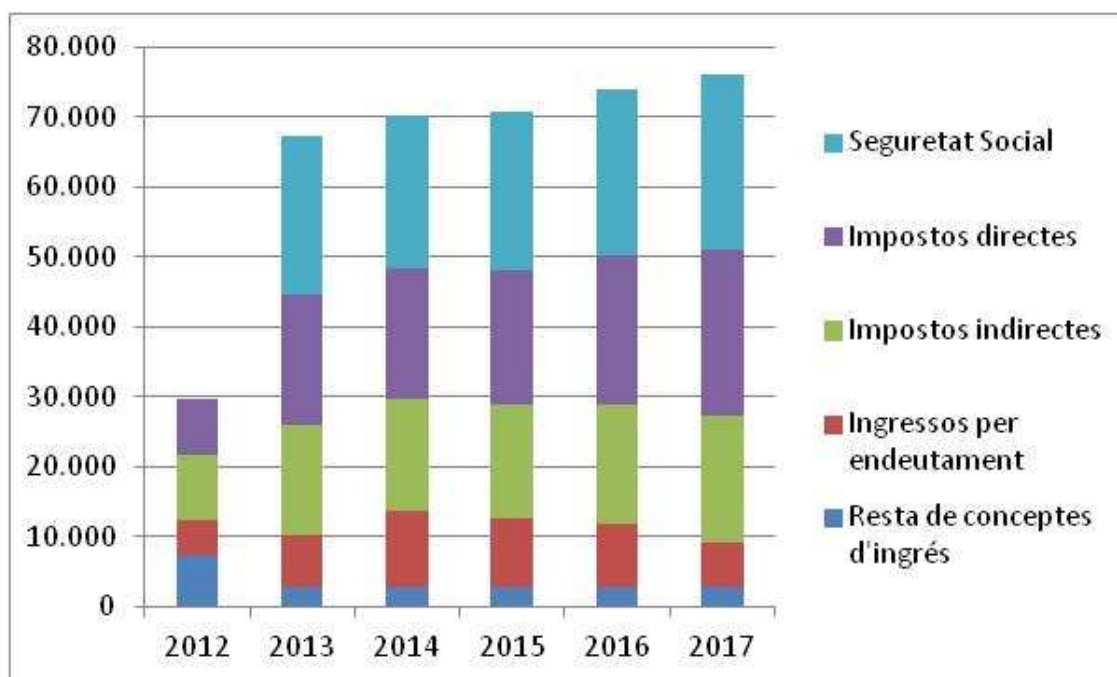
Xifres en milions d'euros

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
1. Impostos directes	8.116	41.372	40.539	41.885	44.912	48.722
IRPF	7.678	14.846	14.938	15.497	17.250	19.393
Impost de Societats	0	3.357	3.296	3.398	3.562	3.776
Successions i donacions	198	197	199	205	215	228
Seguretat Social	0	22.734	21.864	22.536	23.624	25.048
Patrimoni	240	239	242	249	261	277
2. Impostos indirectes	9.307	15.935	15.945	16.350	17.167	18.289
IVA	5.219	9.782	9.639	9.900	10.394	11.070
Especials	2.867	4.936	4.998	5.122	5.320	5.589
Transmissions patrimonials i AJD	1.221	1.217	1.254	1.329	1.453	1.630
3. Taxes i altres ingressos	519	1.349	1.349	1.349	1.349	1.349
4. Transferències corrents	5.204	91	91	91	91	91
Del sector públic espanyol	5.112	0	0	0	0	0
Altres	91	91	91	91	91	91
5. Ingressos patrimonials	9	9	9	9	9	9
6. Alienació d'inversions reals	888	888	888	888	888	888
7. Transferències de capital	290	54	54	54	54	54
Del sector públic espanyol	236	0	0	0	0	0
Altres	54	54	54	54	54	54
8. Variació d'actius financers	421	421	421	421	421	421
9. Variació de passius financers (deute)	4.973	7.273	10.925	9.692	9.037	6.238
TOTAL INGRESSOS	29.727	67.393	70.222	70.741	73.929	76.062

Font: Centre Català de Negocis i elaboració pròpia.

Pressupost d'ingressos, per grans conceptes d'ingrés

Xifres en milions d'euros

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Centre Català de Negocis.

2.4.2 PRESSUPOST DE DESPESES

El Pressupost haurà de ser decidit pels qui ens representin. Per tant aquí les quantitats que es presenten són exclusivament per veure si hi tenen encaix els serveis, les inversions i les transferències que preocupen a la societat catalana.

Els Pressupostos Generals de Catalunya Nou Estat d'Europa, incorporaran una sèrie de mesures de Política Econòmica i Fiscal. Tractant-se de decisions polítiques a elaborar per qui correspongui, nosaltres tant sols podem donar unes idees i propostes per veure el marge que dona el nou pressupost.

Pressupost de despeses, per polítiques

Xifres en milers d'euros

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Òrgans superiors i altres òrgans	85	88	88	88	91	91
Presidència	485	488	488	488	490	490
Governació i relacions Institucionals	316	318	318	319	320	320
Economia i Coneixement	1.183	1.549	1.871	2.224	2.438	2.438
Ensenyament	4.611	4.820	4.983	5.072	5.232	5.232
Salut	8.685	8.691	9.558	9.559	10.322	10.322
Interior	1.148	1.232	1.232	1.232	1.286	1.286
Territori i Sostenibilitat	1.563	1.899	2.311	2.534	3.105	3.814
Cultura	302	317	331	346	348	348
Agricultura, Ramad, Pesca, Aliment. i Medi Natural	502	513	517	556	563	563

Benestar Social i Família	2.087	2.354	2.445	2.445	2.392	2.347
Empresa i Ocupació	1.119	7.487	7.676	7.468	6.879	6.356
Justícia	887	967	967	967	1.048	1.048
Seguretat social	0	22.392	23.332	23.332	23.530	23.530
UE, Afers exteriors, Defensa i immigració	0	3.696	3.758	3.833	3.923	3.923
Despesa financera (Amortització + Interessos deute)	3.674	4.735	4.705	4.887	6.820	8.814
Participació dels Ens locals en els ingressos de l'Estat	2.670	2.937	3.231	3.231	3.231	3.231
Resta de seccions no departamentals	161	161	161	161	161	161
Fons de contingència	250	250	250	250	250	250
Fons per a compensar particulars i empreses dels costos del procés de transició	0	1.000	500	250	0	0
Fons Seguretat Social catalana	0	1.500	1.500	1.500	1.500	1.500
TOTAL DESPESES	29.727	67.393	70.222	70.741	73.928	76.062

Font: Centre Català de Negocis i elaboració pròpia.

L'increment en relació a la situació actual és molt significativa.

Dins la Seguretat Social es contemplen les Pensions i les Prestacions d'atur, i a més s'hi ha inclòs una dotació al Fons Català de Reserva de la Seguretat Social per un import anual de 1.500 M d'euros.

Pressupost de despeses per grans grups de despesa

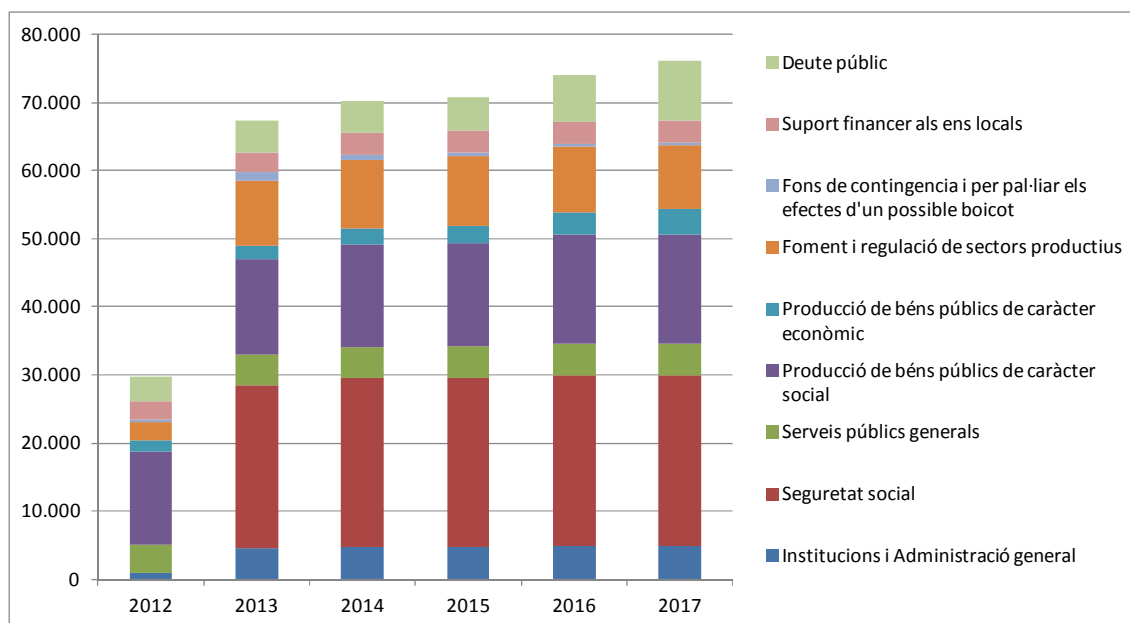
Xifres en milions d'euros

Pressupost de despeses	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Institucions i Administració general	886	4.590	4.652	4.728	4.824	4.824
Seguretat social	0	23.892	24.832	24.832	25.030	25.030
Serveis públics generals	4.122	4.553	4.644	4.644	4.726	4.681
Producció de béns públics de caràcter social	13.759	13.989	15.033	15.138	16.063	16.063
Producció de béns públics de caràcter econòmic	1.563	1.899	2.311	2.534	3.105	3.814
Foment i regulació de sectors productius	2.804	9.549	10.064	10.248	9.880	9.357
Fons de contingència i per pal·liar els efectes d'un pos:	250	1.250	750	500	250	250
Suport financer als ens locals	2.670	2.937	3.231	3.231	3.231	3.231
Deute públic	3.674	4.735	4.705	4.887	6.820	8.814
TOTAL DESPESES	29.727	67.393	70.222	70.741	73.928	76.062

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Centre Català de Negocis.

Pressupost de despeses per grans grups de despesa

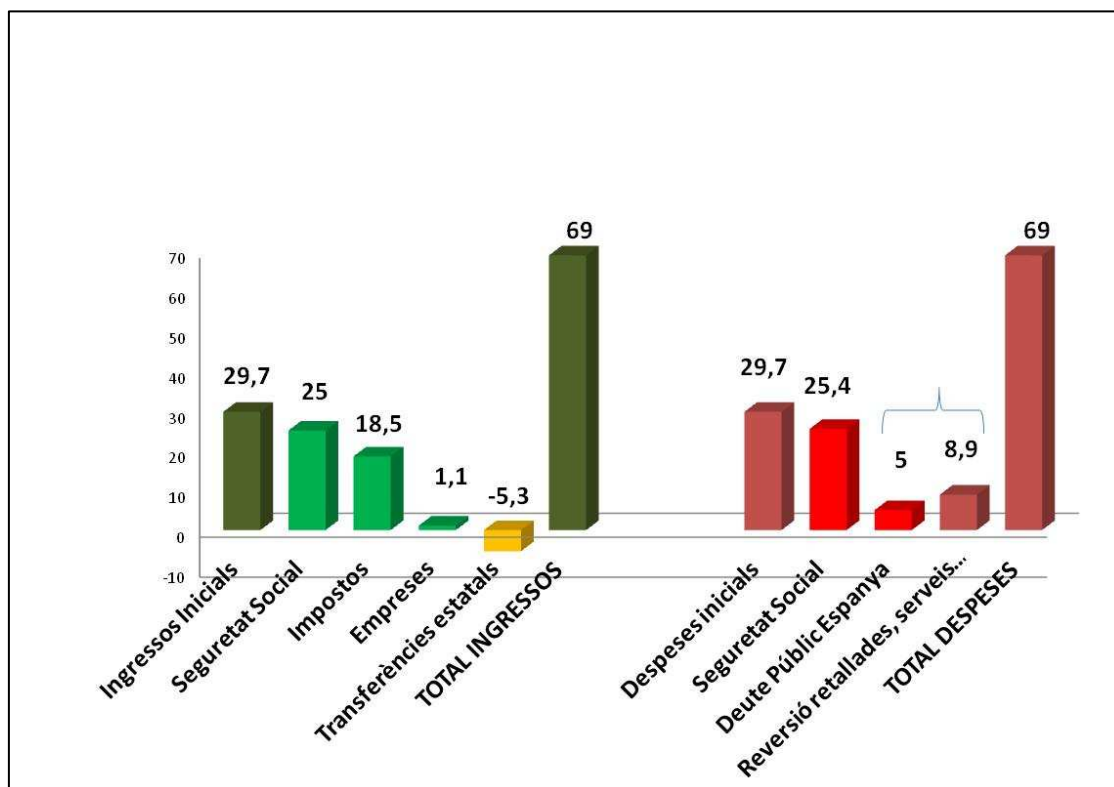
Xifres en milions d'euros

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Centre Català de Negocis.

Comparació dels Pressupostos d'Ingressos i de Despeses del Nou Estat

Xifres en milers de milions d'euros

2.4.3 IMPACTE DE L'ENDEUTAMENT EN ELS NOUS PRESSUPOSTOS. COM POT AFECTAR LA PERMANÈNCIA A ESPANYA DURANT DOS ANYS MES?

A partir d'ara, en tant no assumim la independència, l'escenari es pot agreujar per la crisi, la situació dels mercats financers, la necessitat de complir la Llei d'Estabilitat pressupostària i la manera que té el Govern espanyol de repartir el dèficit públic.

Des d'ara mateix fins a la realització de la consulta les inversions de l'estat a Catalunya seran quasi nul·les.

Podem estimar que l'endeutament propi de Catalunya creixerà a un ritme de 6.000 milions d'euros cada any, i a la vegada incorporariem la part corresponent de l'endeutament de l'Estat.

El major cost dels interessos serà d'uns 660 milions d'euros anuals cada any.

Ho resumim en el següent quadre:

Efectes en l'endeutament com a conseqüència de la permanència a Espanya. Independència pactada

	11 sept 2013	11 sept 2014	11 sept 2015
Deute de l'estat espanyol imputable a Catalunya	100.000	105.000	110.000
Deute propi	48.000	54.000	60.000
Total deute	148.000	159.000	170.000
PIB català	200.000	200.000	200.000
Percentatge endeutament sobre PIB	74,0%	79,5%	85,0%
Interessos a pagar	8.880	9.540	10.200

Font: Elaboració pròpia a partir de càlculs de Tomàs Casanovas.

Les anteriors xifres tenen en compte que sortim d'Espanya amb un pacte. Si això no fos possible, és a dir si marxéssim sense pacte, no assumiríem de moment (en tant no es resolguessin els plets als Tribunals europeus) el deute espanyol.

En situaríem en un altre context que plategem en el següent quadre:

Efectes en l'endeutament com a conseqüència de la permanència a Espanya. Independència sense pacte

	11 sept 2013	11 sept 2014	11 sept 2015
Deute propi	48.000	54.000	60.000
Total deute	48.000	54.000	60.000
PIB català	200.000	195.000	190.000
Percentatge endeutament sobre PIB	24,0%	27,7%	31,6%
Interessos a pagar	3.840	4.320	4.800

Font: Elaboració pròpia a partir de càlculs de Tomàs Casanovas.

En aquest cas el major cost dels interessos serà d'uns 480 milions d'euros anuals cada any, però en tant no es resolguin els plets a nivell internacional Catalunya tindria un estalvi mig de 5.520 milions d'euros anuals.

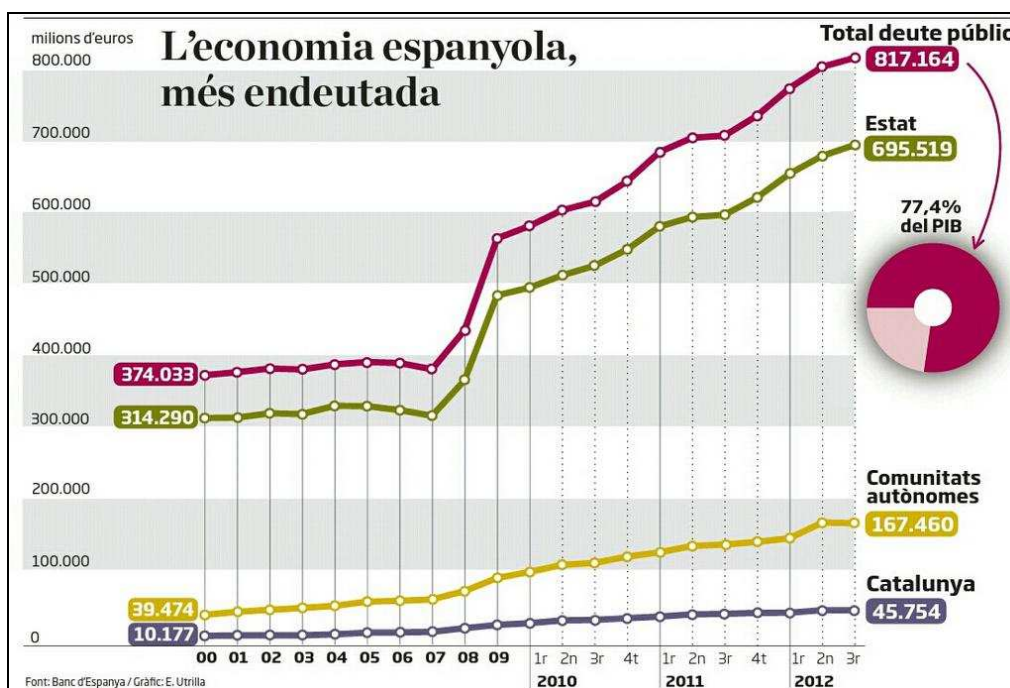
Estalvi en els interessos a pagar en el cas d'Independència sense pacte

	11 sept 2013	11 sept 2014	11 sept 2015
Estalvi en els interessos a pagar	5.040	5.220	5.400

Font: Elaboració pròpia a partir dels quadres anteriors.

Des de l'òptica estrictament financera la consulta i la declaració d'independència -si s'escau- haurien de ser el més aviat possible.

Com més es tardi en tenir la independència pitjor seran les condicions de l'economia catalana

Tercera part

2.5 El què es pot fer en el nou marc

Entenem que el major marge que tindrà el Pressupost de Catalunya haurà d'abordar tres objectius, diferenciats, però complementaris:

- 1.- **Polítiques socials** per als qui ho estan passant malament en aquests moments de Crisi i de Cohesió social i ajudar als sectors desfavorits en el procés de transició a la Independència.
- 2.- **Incentius empresarials i fiscals**, lligats a modificacions legislatives, per a ajudar al País a sortir de la Crisi. Objectiu model de País: nou model d'Estat orientat a les iniciatives i als emprenedors.
- 3.- **Inversions per tal de suplir el Dèficit endèmic en infraestructures i serveis** per a poder portar el País a un millor nivell de competitivitat internacional.

2.5.1 MESURES DE POLÍTQUES SOCIALS PER A AJUDAR ALS QUE HO ESTAN PASSANT MALAMENT EN AQUESTS MOMENTS DE CRISIS I POLÍTQUES DE COHESIÓ SOCIAL PER A AJUDAR ALS SECTORS DESFAVORITS EN EL PROCÉS DE TRANSICIÓ A LA INDEPENDÈNCIA.

Aquest tema serà motiu d'una nova política de despesa i dependrà dels parlamentaris i governants que l'hagin de tirar endavant.

- Ajuda a la gent que està en el llindar de la pobresa, sense feina i amb situació precària d'habitatge.
- Ajuts a la Cohesió social i integració de cultures. Millores en el sistema d'ensenyament. Assegurar que tot català parla i entén el català i el castellà. Garantir la tercera llengua.
- Ajuts a autònoms, comerciants, pimes i grans empreses en el procés de reajustament de l'economia. Efectes puntuals de boicot comercial espanyol i suports d'internacionalització.
- Pla de Xoc Nacional d'Infraestructures per a suplir el dèficit d'aquestes. Suposarà una creació directa anual de entre 20.000 i 100.000 llocs de treballs, depenent de la seva intensitat.

2.5.2 INCENTIUS EMPRESARIALS I FISCALS, LLIGATS A MODIFICACIONS LEGISLATIVES, PER A AJUDAR AL PAÍS A SORTIR DE LA CRISI.

Objectiu model de País: nou model d'Estat orientat a les iniciatives i als emprenedors.

- Canvi de la legislació mercantil i orientar-la a la visió empresarial anglosaxona. Facilitat de tràmits per a obrir una empresa i donar prioritat a la iniciativa privada.
- Modificar el sistema de contractació pública, agilitzar les tramitacions de totes les administracions, garantint els principis de transparència i igualtat i els pagaments de l'Administració a proveïdors en terminis curts.
- Pla de crèdits i avals al món empresarial, per a facilitar-los el diner necessari per a poder fer negocis. És important que el procés de transició no afecti la disponibilitat de crèdit a les empreses i autònoms, tant per la inversió com pel circulant.
- Potenciar els models de suport a l'emprenedoria endegats tant per la Generalitat, com per diferents ajuntaments. Crear centres vivers d'emprenedors i de suport a noves empreses en tot el territori català.
- Potenciar la presència de les 34 oficines internacionals d'ACC1Ó (antics COPCA i CIDEM) i ampliar-la a d'altres països. Crear una xarxa per a donar accés a totes les pimes catalanes a la internacionalització.
- Enfocar l'economia catalana com a centre de producció per a la regió mediterrània .
- Convertir Catalunya en el centre logístic de referència de la Mediterrània.
- Potenciar Catalunya (per situació geogràfica i condicions històriques, culturals i de capital humà), com a eix de connexió cultural, empresarial i logístic entre occident i les següents àrees: Món àrab, Àfrica, Àsia-Xina i Amèrica llatina.

2.5.3 INVERSIONS PER TAL DE SUPLIR EL DÈFICIT ENDÈMIC EN INFRAESTRUCTURES I SERVEIS PER A PODER PORTAR EL PAÍS A UN MILLOR NIVELL DE COMPETITIVITAT INTERNACIONAL.

- Pla de Xoc Nacional d'Infraestructures per suplir-ne el dèficit que inclourà els punts següents:
 - Construir d'immediat la connexió dels ports de Barcelona i Tarragona a la xarxa de mercaderies internacional Europea.
 - Construir la N-II per connectar Barcelona i Girona amb Europa.
 - Millora i ampliació de la xarxa ferroviària de rodalies de Barcelona i de tota la xarxa catalana per tal de facilitar la mobilitat de persones i mercaderies.
- Inversions i incentius per Internacionalitzar l'aeroport de Barcelona en passatgers, càrrega i manteniment d'aeronaus. Connexions intercontinentals i de la regió mediterrània pròxima, i connexió regional per tren i carretera.

- Construcció de centres d'investigació nacionals en aquells sectors industrials en que Catalunya és competitiva o vol ser-ho també en el futur.
- Construcció de centres comarcals de recerca i desenvolupament que es posaran a disposició del teixit empresarial del territori per a potenciar la competitivitat empresarial. Seran centres de gestió conjunta Govern, Universitat i Empresa.

2.6 Propostes de treball per a una Hisenda catalana.

2.6.1 GARANTIR ELS INGRESSOS

La pressió fiscal actual que suporten els catalans és molt elevada en relació als serveis que es presten.

La Hisenda de l'Estat propi s'ha de basar en una moderada disminució de la pressió fiscal, convergint amb la d'Europa, basada en l'eficiència del sistema. Ha de ser un sistema fiscal menys contractiu per l'economia i menys gravòs per a les persones.

L'Administració tributària haurà de garantir els ingressos necessaris pel funcionament del serveis, el pagament de nòmines i proveïdors, els ajuts, les pensions i prestacions, el deute (les amortitzacions i els interessos) així com les inversions, des del primer moment.

2.6.2 LES INSTITUCIONS BÀSIQUES DE LA HISENDA CATALANA

L'Agència Tributària de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya haurà de ser reforçada de forma decidida:

- S'haurà d'adequar la seva estructura organitzativa als tributs que haurà de gestionar: IRPF, IVA, IS, Impostos especials ...
- El recursos humans s'hauran de potenciar en qualitat (tècnics de primera línia especialistes en la gestió d'impostos estatals), ja que s'ha de garantir l'eficiència i la seguretat jurídica del sistema, i en quantitat, en funció del que representa la dimensió de la gestió d'aquests impostos.
- Amb infraestructures informàtiques i programari adaptats a la nova gestió, liquidació i inspecció d'aquest tributs..
- Garantir el marc de col·laboració amb les entitats financeres en la gestió tributària.
- Regular i adaptar a la realitat catalana tot el marc normatiu tributari.

El Banc de Catalunya

Un dels problemes que tindrà la Hisenda catalana des del primer moment serà la de la liquiditat i la de garantir el finançament propi i el de l'economia catalana.

L'Institut Català de Finances pot ser l'embrió d'una organització més potent i s'haurà de crear el Banc de Catalunya.

S'haurà d'instrumentar la coordinació amb el Banc Central Europeu i amb la resta de la banca mundial.

Un dels primers reptes que s'haurà d'aconseguir es **una línia de crèdit pont, que garanteixi els dos primers anys de la Hisenda pròpia, i que permeti donar continuïtat sense ensurts a la prestació dels serveis, i atendre les obligacions concretes per la Generalitat i l'Estat central, que s'hagin d'atendre des de Catalunya a l'endemà de la Independència.**

Ja hem explicat abans el nostre convenciment de que Catalunya serà un pol d'atracció d'Inversions. Tenim el convenciment de que el crèdit pont serà viable, ja que de les nostres converses amb empresaris i amb el sector financer n'hem tret de que hi ha empreses i persones disposades a invertir sempre i quan desapareixin les incerteses i Catalunya recuperi una democràcia de qualitat.

L'altre font de finançament serà fent recurs al mercat intern: Persones i empreses. Una emissió de bons amb una bona rendibilitat i uns avantatges fiscals substancials seria una bona opció

Aquest és un tema cabdal que preocuparà especialment als nostres governants.

En l'improbable cas de que Catalunya no s'integrés automàticament a Europa l'Euro seguiria sent la moneda de Catalunya.

**L'euro seguiria sent
la moneda de Catalunya**

2.6.3 MESURES DE POLÍTICA FISCAL I ADMINISTRATIVA

S'haurà d'emprendre tota un conjunt de modificacions de la Legislació Fiscal i Administrativa per augmentar l'eficiència i la simplificació de l'Administració, garantint la transparència i els valors democràtics.

S'haurà d'enfocar la legislació fiscal i administrativa pensant en les persones i en la dinamització de l'activitat empresarial.

Es el moment de reformular amb força els valors democràtics i de la honestedat.

**La lluita contra la corrupció i el
fraud haurà d'impedir actuacions
que no permetin un
funcionament democràtic de
qualitat.**

Avui tenim un dels sistemes fiscals més desmesurats. Una vegada els costos de la transició s'hagin pagat, en una segona fase, dintre d'uns 2-5 anys, es podrà avaluar la conveniència de dur a terme les següents mesures de Política Fiscal

1. Abaixar l'IVA.
2. Abaixar l'IRPF
3. Adequar l'Impost de Societats a països d'una economia semblant (per exemple Holanda). Atractiu fiscal per a les Societats Holding Internacionals.
4. Adequar l'Impost sobre el Patrimoni i Successions amb uns tipus que no afectin les decisions de residència de les persones i nacionalització de societats.
5. Abaixar les cotitzacions a la Seguretat Social i Atur.

2.7 I què passaria si Catalunya no s'integrés automàticament a Europa?

És evident que una opció desitjada ha de ser una sortida negociada amb Espanya i amb la U.E.

És l'opció lògica per ambdues parts, però també estem acostumats a que Madrid no treballa amb la mateixa lògica que Catalunya. Per tant no descartem els obstacles que segur posarà en un primer moment Espanya al nou Estat.

Som europeistes convençuts, tanmateix, cada vegada es més clar que **un escenari que temporalment ens deixés fora de la zona Euro i de la U.E. ens podria comportar més avantatges que inconvenients.**

Inconvenients:

- No pertànyer a un projecte encara engrescador com és la Unió Europea.
- Perdre els mecanismes de protecció front als mercats que ofereix la 'Zona Euro'.

Avantatges:

- El **deute final** a assumir és senzillament el nostre: Cap els 50.000 milions d'euros, com a màxim, si no triguem gaire a fer la consulta. Un 25% del PIB català. Un dels més baixos de la OCDE.
- Res no ens pot impedir formar part de l'Espai Econòmic Europeu **-European Free Trade Association, EFTA-**.
- Podem subscriure els acords de **Schengen**.
- Podem subscriure **acords bilaterals** amb la U.E. en aquells temes que considerem essencials. No hi haurà possibilitat de veto espanyol.
- Podem seguir emprant **l'euro com a moneda nacional** (tot i que hi ha estudis i opinions com l'expressada per l'economista Edward Hugh a la Cambra de Comerç de Tarragona.

Veure L'Econòmic. 8 al 14 de desembre de 2012, que consideren que “els avantatges d'estar dins la UE no són tan grans”).

- Tindrem **accés**, igual que ara, **als fons del Banc Central Europeu**, ja que aquests no van directament als estats de la U.E. sinó indirectament a través dels bancs.
- Tots **els catalans tenim garantida la nostra ciutadania europea** i espanyola (qui la vulgui) a més de la catalana, independentment de que el nou estat formi part o no de la U.E. La 'Gran Court' del Tribunal de Justícia Europeu ho deixa ben clar en la seva sentència de 8 de març de 2011, cas Ruiz Zambrano: " Les mesures preses pels governs dels estats membres no poden privar als ciutadans de la U.E. de gaudir genuïnament dels drets que tenen conferits en virtut de la seva condició de ciutadans de la Unió". Ningú no ens pot arrabassar aquest privilegi!

2.8 Comentari sobre els models federalistes.

Els models de finançament de l'Espanya Autònoma i la Federal són avui econòmicament i institucional inviables

Si bé des de 1987 s'han fet intents de millorar el finançament autonòmic que han configurat un model d'un cert federalisme fiscal en l'aplicació d'aquest model:

- S'han menysvalorat les necessitats de la despesa dels serveis de Catalunya lligats a l'estat del Benestar.
- La insuficiència del recursos s'ha disparat per la manca de compliment del model pactat entre l'Estat i Catalunya.
- El singular desnivellament del resultat del sistema empobreix Catalunya.
- La permanent deslleialtat de l'Estat d'allò que s'ha pactat (fons de competitivitat) no l'ha fet viable.
- Perquè institucions fonamentals d'un estat com el Tribunal Constitucional han fallat i s'han inclinat sempre a favor del centralisme.

Les previsions de l'Estatut d'Autonomia permetrien una major autonomia financera però a hores d'ara encara s'ha de posar en marxa el Consorci entre l'AEAT i l'Agència Tributària de Catalunya.

El Pacte fiscal, l'últim intent de millora del sistema dins d'Espanya, ha estat rebutjat de pla pel Cap del Govern central el 20 de setembre. Els portaveus del Govern central l'han titllat d'inconstitucional quan la Constitució no en diu res.

Fallen els mecanismes institucionals que han de fer funcionar un model federalista, falla la lleialtat institucional, fallen les “Estructures d'Estat”.

Caldria canvis profunds a la Constitució, i amb la dinàmica de les majories que actuen a les Corts espanyoles, els canvis d'un finançament just per Catalunya són inviables, perquè si hi

hagués hagut voluntat política, s'hagués fet, perquè hi ha hagut ocasions suficients per fer-ho possible¹⁰.

2.9 Conclusions

La principal conclusió és que l'Estat Català no simplement **és viable**, sinó que **és necessari** per millorar la qualitat de vida dels que vivim a Catalunya.

Les empreses necessiten una nova política econòmica que permeti:

- Finançament.
- Atraure creativitat i innovació.
- Simplificar l'administració i atraure sectors estratègics.
- Millora de les infraestructures i el transport.
- Obertura a nous mercats.

El nou marc permetrà:

- garantir el treball,
- les pensions dels jubilats,
- les prestacions als aturats i
- la solidaritat.

La política d'asfíxia econòmica que practica Espanya fa que la **independència esdevingui urgent** per Catalunya.

¹⁰ Volem fer esment aquí al treball de la Professora Maite Vilalta. Models fiscals federals per Espanya: implicacions econòmiques per Catalunya. Universitat de Barcelona. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Barcelona, 6 de novembre de 2012. El seu anàlisi ens ha estat útil per aquestes reflexions.

Aquest treball realitzat en el marc de la Sectorial d'Economia pretén explicar no com es farà, ja que correspondrà als ciutadans, al Parlament, al Govern i a les institucions prendre les mesures concretes en aquest camí, sinó analitzar si es donen els requisits econòmics pel la viabilitat d'un nou Estat Propi.

Creiem que no està escrit en clau optimista, pretén seguir la línia de rigor dels estudis acadèmics en el que es basa.

Certament, les conclusions que se'n deriven ens fan ser optimistes.

Sant Cugat del Vallès, desembre de 2012

David Ros Serra

Economista

Interventor, Tresorer i Secretari-Interventor d'Administració Local

Han col·laborat **Josep Pedrol Martí i Tomàs Casanovas Martínez**

Economistes

Sectorial d'Economia de l'Assemblea Nacional de Catalunya

3 Preguntes i respostes

PREGUNTA 1
És viable el Pressupost de la Catalunya Estat?
RESPOSTA 1

Si.

La viabilitat econòmica de l'Estat Catalunya és inqüestionable.

Els ingressos del nou Estat donen marge per garantir la Seguretat Social catalana, els serveis, les transferències i les inversions del nou Estat.

PREGUNTA 2
Podrà Catalunya pagar les pensions dels jubilats i les prestacions d'atur?
RESPOSTA 2

Si.

El saldo de les aportacions de Catalunya a Espanya ha estat positiu des de 1995 a 2010.

L'aportació neta de Catalunya a la Seguretat Social ha estat de 24.774 milions d'euros.

Les Pensions que es cobren avui es financen exclusivament amb les cotitzacions dels que treballen avui.

Catalunya podrà pagar les pensions dels jubilats i les prestacions d'atur.

PREGUNTA 3
Amb la independència hi haurà una davallada de l'Economia a Catalunya?
RESPOSTA 3

No.

Amb la recuperació del dèficit fiscal, Catalunya tindrà recursos per invertir en infraestructures i dinamitzar l'economia.

La nova política econòmica permetrà millorar els serveis; potenciar la tecnologia, la investigació, el disseny, la moda...; atreure multinacionals; ser un centre de desenvolupament de l'àrea mediterrània; potenciar la indústria i el comerç.

El PIB pujarà lentament els primers anys com a conseqüència dels efectes de la Transició.

Després pujarà de forma sostinguda.

PREGUNTA 4
Afectarà a l'economia un possible boicot d'Espanya?
RESPOSTA 4

Cal considerar la possibilitat d'un boicot comercial. Els efectes del boicot seran transitoris.

Amb incidència fonamentalment al primer any. La recuperació dels ingressos corresponents del dèficit fiscal serà molt superior als efectes del boicot.

Els Pressupostos del Nou Estat han de preveure compensar a les empreses i persones que quedin afectades pel boicot.

PREGUNTA 5

Sortirà Catalunya de l'Euro?

RESPOSTA 5

No.

No caldrà emetre moneda. Ni Europa, ni Espanya, ni les empreses espanyoles, ni les multinacionals que treballen a Catalunya tenen cap interès de que Catalunya, que pot estar dins dels primers llocs en renda per càpita de la Unió Europea, deixi d'utilitzar la moneda europea.

PREGUNTA 6

Deixarà de pagar la Generalitat als seus proveïdors i als pensionistes els primers mesos de la Transició

RESPOSTA 6

No.

Catalunya pagarà les nòmines, els proveïdors i els deutes.

Cap partit planteja un salt al vuit.

Hi haurà una transició negociada, més o menys dura.

Durant els primers mesos Catalunya necessitarà finançament, de la mateixa manera que necessita finançament cada any Espanya i Catalunya

Tanmateix hi haurà una diferència fonamental. La credibilitat financera de Catalunya serà més elevada. Catalunya serà una economia atractiva pel capital financer.

4 Quadres i bibliografia i altres fonts de dades

4.1 Quadres

4.1.1 TAXES D'ATUR PAÏSOS OCDE

Harmonised unemployment rates								
As percentage of civilian labour force, seasonally								
Economics: Key tables from OECD - ISSN 2074-384x - © OECD 2012								
	2010	2011	2012					
			Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug
Spain	20,1	21,6	24,1	24,4	24,7	24,8	25,0	25,1
Greece	12,6	17,7	22,0	22,7	23,5	24,4	..	..
Ireland	13,7	14,4	14,8	14,7	14,7	14,7	14,9	15,0
Slovak Republic	14,5	13,6	13,7	13,8	13,9	14,0	14,2	..
Portugal	11,0	12,9	15,1	15,4	15,5	15,7	15,7	15,9
Estonia	16,9	12,5	10,9	10,1	10,1	10,1	..	..
Hungary	11,2	11,0	11,1	11,1	11,0	10,8	10,7	..
Euro Area	10,1	10,1	11,0	11,2	11,3	11,4	11,4	11,4
Poland	9,7	9,7	9,9	10,0	10,0	10,0	10,0	10,1
European Union	9,7	9,7	10,3	10,3	10,4	10,5	10,5	..
France	9,7	9,6	10,1	10,1	10,3	10,4	10,6	10,6
United States	9,6	9,0	8,2	8,1	8,2	8,2	8,3	..
Turkey	10,7	8,8	8,1	8,0	7,9	7,7	..	..
Italy	8,4	8,4	10,4	10,6	10,5	10,7	10,7	10,7
Slovenia	7,3	8,2	8,1	8,3	8,5	8,5	8,4	8,4
United Kingdom	7,8	8,0	8,1	7,9	7,9	8,0	..	..
OECD-Total	8,3	8,0	7,9	7,9	8,0	8,0	8,0	..
Finland	8,4	7,8	7,5	7,6	7,6	7,6	7,6	..
Major-seven	8,2	7,7	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	..
Denmark	7,5	7,6	7,7	7,8	8,0	8,0	8,0	..
Sweden	8,4	7,5	7,3	7,4	7,8	7,6	7,5	..
Canada	8,0	7,5	7,2	7,3	7,3	7,2	7,3	..
Belgium	8,3	7,2	7,1	7,3	7,4	7,4	7,5	..
Chile	8,2	7,1	6,6	6,5	6,3	6,2	6,1	..
Iceland	7,6	7,1	6,7	6,6	6,6	6,7	6,7	..
Czech Republic	7,3	6,7	6,8	6,8	6,8	6,8	6,8	..
New Zealand	6,5	6,5						..
Germany	7,1	6,0	5,6	5,6	5,5	5,5	5,5	..
Israel (1)	6,6	5,6	7,1	6,7	7,0	7,1	6,6	..
Mexico	5,4	5,2	5,1	4,9	5,0	4,9	4,7	..
Australia	5,2	5,1	5,2	5,0	5,1	5,3	5,2	..
Luxembourg	4,6	4,8	5,0	5,0	5,1	5,1	5,2	..
Japan	5,1	4,6	4,5	4,6	4,4	4,3	4,3	..
Netherlands	4,5	4,5	5,0	5,2	5,1	5,1	5,3	..
Austria	4,4	4,1	4,2	4,1	4,3	4,5	4,6	..
Switzerland	4,5	4,0						..
Korea	3,7	3,4	3,4	3,4	3,2	3,2	3,1	..
Norway	3,6	3,3	3,0	3,0	3,0	3,1	3,0	..

4.1.2 CREIXEMENT DEL PIB. PAÏSOS OCDE

Country	2010	Country	2010
China: Macao SAR	26,17	Republic of Korea	6,16
Qatar	19,39	Indonesia	6,10
Paraguay	15,27	Timor-Leste	6,10
Singapore	14,47	Gambia	6,08
Turks and Caicos Islands	13,95	Bangladesh	6,07
Ethiopia	12,43	Cambodia	5,97
Maldives	11,57	Mexico	5,82
Myanmar	10,42	Burkina Faso	5,81
China, People's Republic	10,40	Sweden	5,69
Seychelles	9,55	Gabon	5,57
Turkmenistan	9,22	Kenya	5,55
Argentina	9,16	Cape Verde	5,41
Zimbabwe	9,01	Chile	5,20
Turkey	9,01	Egypt	5,15
India	8,81	Liberia	5,15
Peru	8,75	Sudan	5,07
Congo	8,71	Chad	5,05
Uzbekistan	8,50	Vanuatu	5,00
Uruguay	8,47	Azerbaijan	4,96
Afghanistan	8,23	Sierra Leone	4,87
Yemen	8,02	Israel	4,85
Sri Lanka	8,01	Mauritania	4,66
Thailand	7,80	Nepal	4,55
Dominican Republic	7,75	Bahrain	4,51
Lao People's Democratic	7,75	Djibouti	4,51
Ghana	7,72	Sao Tome and Principe	4,50
Philippines	7,63	Nicaragua	4,48
Belarus	7,55	Mali	4,46
Lebanon	7,50	British Virgin Islands	4,45
Rwanda	7,50	Suriname	4,42
Brazil	7,49	Namibia	4,38
Niger	7,47	Colombia	4,31
Panama	7,46	Senegal	4,24
Iraq	7,26	Slovakia	4,24
Botswana	7,19	Oman	4,21
Malaysia	7,19	Ukraine	4,20
Democratic Republic of t	7,19	Costa Rica	4,17
Zambia	7,11	Libyan Arab Jamahiriya	4,16
Solomon Islands	7,10	Pakistan	4,14
Papua New Guinea	7,05	Bolivia	4,13
Kazakhstan	7,01	Brunei Darussalam	4,10
Mozambique	7,01	Mauritius	4,04
China: Hong Kong SAR	6,97	Russian Federation	4,03
Republic of Moldova	6,95	Kosovo	4,01
United Republic of Tanza	6,84	Japan	3,97
Viet Nam	6,78	Poland	3,94
Bhutan	6,73	Burundi	3,90
Malawi	6,68	Saudi Arabia	3,76
Occupied Palestinian Ter	6,50	Togo	3,71
Tajikistan	6,50	Tunisia	3,69
United Republic of Tanza	6,47	Germany	3,69
Georgia	6,37	Finland	3,64
Mongolia	6,37	Guyana	3,60
		Albania	3,50
OCDE: GDPgrowth-USD-countries			

4.1.3 PRIMA DE RISC

Países	Fecha	Prima
Grecia [+]	06/11/2012	1.578
Portugal [+]	06/11/2012	710
India [+]	06/11/2012	675
España [+]	06/11/2012	422
Italia [+]	06/11/2012	346
China [+]	01/11/2012	210
Nueva Zelanda [+]	06/11/2012	207
Malasia [+]	06/11/2012	200
Australia [+]	06/11/2012	174
Bélgica [+]	01/11/2012	95
Francia [+]	06/11/2012	76
Noruega [+]	06/11/2012	61
República Checa [+]	06/11/2012	46
Austria [+]	06/11/2012	45
Reino Unido [+]	06/11/2012	38
Canadá [+]	06/11/2012	34
Finlandia [+]	06/11/2012	29
Estados Unidos [+]	06/11/2012	27
Holanda [+]	06/11/2012	27
Suecia [+]	06/11/2012	1
Dinamarca [+]	06/11/2012	-24
Japón [+]	06/11/2012	-68
Suiza [+]	06/11/2012	-95
http://www.datosmacro.com/prima-riesgo		

4.2 Bibliografia i altres fonts de dades

Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009. Departament d'Economia i Coneixement. Generalitat de Catalunya. Març de 2012.

Pressupostos Generales del Estado. Varis anys.

Pressupostos Generalitat Catalunya 2012, 2011, Llei 6/2011 de 27 de juliol i el seu Annex de personal.

“Escenaris econòmics a Catalunya en el marc d'un Estat propi”. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Jornada. Barcelona. 25 d'octubre 2012. Nota de premsa i anotacions dels autors en aquella jornada. <http://www.coleconomistes.com>.

Las balanzas fiscales de las CC.AA. españolas con las AA. públicas centrales. 2005. Ministerio de Economía y Hacienda. Madrid, 2008. <http://www.meh.es/Documentacion/Publico/GabineteMinistro/Varios/BalanzasFiscalesCCAA.pdf>

Fondo de Reserva de la Seguridad Social. Seguridad Social. Informe a las Cortes Generales. Evolución, actuaciones del año 2011 y situación a 31 de diciembre de 2011. Madrid, 2012.

Núria Bosch. Marta Espasa. Viabilitat de Catalunya com a Estat. Anàlisi de la Hisenda pública. Institut d'Economia de Barcelona. Universitat de Barcelona. 2012.

Informe sobre les aportacions de Catalunya a la Seguretat Social. Departament d'Economia i Coneixement. Generalitat de Catalunya. 2012.

Ramon Tremosa. L'impacte de la globalització econòmica en l'economia catalana. Catalunya, potència logística natural al segle XXI. IV Debat d'Economia Social i Cooperativa, 13.07.2012. Diputat al PE (www.tremosa.cat)

Maite Vilalta. Models fiscals federals per Espanya: implicacions econòmiques per Catalunya. Universitat de Barcelona. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Barcelona, 6 de novembre de 2012.

Modest Guinjoan. Xavier Cuadras Morató. Sense Espanya. Balanç econòmic de la independència. Pòrtic. Visions. Barcelona, 2011.

Albert Pont. Delenda est Hispania, Centre Català de Negocis. Carta Blanca. Viena Edicions. Barcelona, 2012.

Joan Canadell i Albert Macià. Catalunya: Estat propi. Estat ric. Centre Català de Negocis. Viena Edicions. Barcelona, 2012.

Alfons Duràn-Pich. Catalunya, a la independència per la butxaca. Angle editorial. Barcelona 2012.

El Pressupost de l'Estat Català. Centre Català de Negocis. <http://www.ccncat.cat/>

Tremosa, R; Pons, J.: “Macroeconomic effects of catalan fiscal deficit with the spanish state (2002-2010).

www.idescat.cat.

www.ine.es.

www.oecd.org.

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu>.

www.datosmacro.com/prima-riesgo.

<http://www.stopespoli.cat/>

Jocs

http://www.youtube.com/watch?v=RpO_9bpCaUs El Joc de les autopistes

<http://www.e-noticies.tv/canals/e-curiositats/el-joc-de-les-autopistes-a-espanya-15673.html> El joc de les autopistes